

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1974-1975

27 NOVEMBER 1974

WETSVOORSTEL

tot instelling van een gewaarborgd inkomen
voor minder-validen.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De tegemoetkomingen die ten laste van het departement van Sociale Voorzorg aan de minder-validen worden toegekend, werden in belangrijke mate verhoogd met uitwerking op 1 januari 1973 en op 1 januari 1974.

Door de wet van 6 juli 1973 tot verbetering van de wetgeving betreffende de toekenning van tegemoetkomingen aan minder-validen en haar reglementaire uitvoeringsmodaliteiten werden de sociale inkomsten die door de Staat aan de minder-validen worden verleend, aanzienlijk verhoogd, vooral voor de zwaar gehandicapten en de bejaarde minder-validen. Dit doel werd bereikt door het opnemen van de begunstigten van de bijzondere tegemoetkoming in het toekenningssysteem van de aanvullende tegemoetkoming, door de versoepeling van de berekeningsmodaliteiten van de aanvullende tegemoetkoming die wordt toegekend aan de gehandicapte gepensioneerden, door de mogelijkheid voor de bejaarden die minder-valide zijn geworden, om voortaan een verhoging van het gewaarborgd inkomen te bekomen en door de verbetering van de toekenningsvoorwaarden van de tegemoetkoming voor hulp van een derde persoon.

De verwezenlijking van een nieuwe fase in het beleid inzake sociale vooruitgang dient te worden voortgezet ten einde een meer doeltreffende sociale bescherming te verzekeren aan degenen die bijzonder misdeeld zijn en waarbij tevens gezocht wordt naar een grotere verdelende rechtvaardigheid bij de aanwending van de budgettaire middelen.

Dit wetsvoorstel, dat een fundamentele hervorming betekent van de huidige wetgeving, beoogt volgende objectieven :

a) een originele oplossing brengen aan de middelen om het levenspeil van de minder-validen te waarborgen;

Chambre des Représentant

SESSION 1974-1975

27 NOVEMBRE 1974

PROPOSITION DE LOI

portant instauration d'un revenu garanti
aux handicapés.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Les allocations accordées à charge du département de la Prévoyance sociale aux handicapés ont été augmentées dans une importante mesure avec effet au 1er janvier 1973 et au 1er janvier 1974.

La loi du 6 juillet 1973 portant amélioration de la législation relative à l'octroi d'allocations aux handicapés et ses modalités d'exécution réglementaire ont réalisé une augmentation sensible des ressources sociales mises par l'Etat à la disposition des handicapés, plus particulièrement des handicapés graves et des handicapés âgés. Cet objectif a été atteint par l'intégration des bénéficiaires de l'allocation spéciale dans le système d'octroi de l'allocation complémentaire, par l'assouplissement des modalités de calcul de l'allocation complémentaire accordée aux handicapés pensionnés, par la possibilité pour les personnes âgées devenant handicapées d'obtenir désormais à une augmentation spéciale du revenu garanti et par l'amélioration des conditions d'octroi de l'allocation pour l'aide d'une tierce personne.

Il convient de poursuivre la réalisation d'une nouvelle phase de la politique de progrès social en faveur des handicapés dans le souci d'assurer une protection sociale plus efficace à ceux qui sont particulièrement défavorisés tout en recherchant une plus grande justice distributive dans l'affectation des moyens budgétaires.

Les objectifs de la présente proposition de loi, qui propose une réforme fondamentale de la législation actuelle, sont :

a) apporter une solution originale aux moyens de garantir le niveau de vie des handicapés;

b) het statuut van de mentaal gehandicapten onverwijld afstemmen op dat van de lichamelijk gehandicapten;

c) in een belangrijke mate de sociale inkomsten verhogen die door de Staat aan de minder-validen worden verstrekt en wel aan de zwaar gehandicapten en aan de armste onder hen;

d) een substantiële verhoging realiseren van de bedragen van de tegemoetkoming voor hulp van een derde persoon.

A. — Het instellen van een gewaarborgd inkomen voor minder-validen.

1. — De huidige wetgeving voorziet in de toekenning van volgende tegemoetkomingen aan minder-validen ten laste van het departement van Sociale Voorzorg :

— een gewone tegemoetkoming kan worden toegekend aan lichamelijk gehandicapten;

— een bijzondere tegemoetkoming kan worden toegekend aan mentaal gehandicapten of lichamelijk gehandicapten die getroffen zijn door een kwaal die geen recht geeft op de gewone tegemoetkoming;

— een aanvullende tegemoetkoming kan worden verleend aan lichamelijk gehandicapten en, vanaf 1 juli 1973, aan minder-validen die de bijzondere tegemoetkoming kunnen bekomen;

— tenslotte, kunnen, eveneens vanaf 1 juli 1973, de gerechtigden op deze tegemoetkomingen een tegemoetkoming voor hulp van een derde persoon bekomen, voor zover zij de noodzakelijkheid van een dergelijke hulp verrechtvaardigen.

Het veranderlijk bedrag van de tegemoetkomingen die thans aan de minder-validen worden verleend, is gekoppeld aan het bestendig arbeidsongeschiktheidspercentage dat toegekend wordt op basis van een medische handleiding, die jaren geleden werd opgemaakt, en die ondanks veelvuldige aanpassingen niet meer beantwoordt aan de werkelijkheid en aan de huidige sociale concepties.

Zoals de inleidende commentaar bij die handleiding het preciseert : « de medische schatting van de invaliditeitsgraden, beoogt de vaststelling van de bestendige arbeidsongeschiktheidsgraad van de aanvrager zonder een bepaald beroep in acht te nemen. De expertise is uitsluitend verbonden aan de schatting van de invloed der onvolwaardigheid op de functie zelf, met uitsluiting van elke professionele, sociale, psychologische of andere beschouwing. »

De combinatie van de gebruikte criteria voor de beoordeling van de bestendige arbeidsongeschiktheidspercentages eensdeels en de modaliteiten volgens welke het bedrag van de tegemoetkomingen is vastgesteld anderdeels, leidt tot gevolgen die moeten worden verholpen om een doeltreffende sociale bescherming te verzekeren aan minder-validen die over geen andere inkomsten beschikken en die niet in staat zijn zich een fatsoenlijk inkomen te verschaffen door het uitoefenen van een beroepsactiviteit. De tussenkomst van de collectiviteit moet bij voorrang naar die categorieën van minder-validen gaan.

2. — De verwijten die terecht tegen het huidige systeem werden geuit, hebben betrekking enerzijds op de strakheid van een handleiding die uitsluitend steunt op de forfaitaire beoordeling, los van elke professionele of sociale overweging, van een lichamelijke of mentale onvolwaardigheid die noodzakelijkerwijze omgezet wordt in een bepaald bestendig arbeidsongeschiktheidspercentage, en, anderzijds, op het

b) aligner d'emblée le statut des handicapés mentaux sur celui des handicapés physiques;

c) augmenter, dans une très importante mesure, les ressources sociales mises par l'Etat à la disposition des handicapés, et particulièrement à la disposition des handicapés graves et des handicapés les plus démunis;

d) réaliser une augmentation substantielle des montants de l'allocation pour l'aide d'une tierce personne.

A. — Instauration d'un revenu garanti aux handicapés.

1. — La législation actuelle prévoit l'octroi aux handicapés, à charge du département de la Prévoyance sociale des allocations suivantes :

— une allocation ordinaire peut être accordée aux handicapés physiques;

— une allocation spéciale peut être accordée aux handicapés mentaux ou aux handicapés physiques atteints d'une affection qui n'ouvre pas droit à l'allocation ordinaire;

— une allocation complémentaire peut être accordée aux handicapés physiques et, depuis le 1er juillet 1973, aux handicapés qui peuvent obtenir l'allocation spéciale;

— enfin, depuis le 1er juillet 1973 également, les bénéficiaires de ces allocations peuvent obtenir une allocation pour l'aide d'une tierce personne pour autant qu'ils justifient la nécessité d'une telle assistance.

Le montant variable des allocations actuelles accordées aux handicapés est lié au pourcentage d'incapacité permanente de travail attribué sur base d'un guide-barème médical dont l'élaboration remonte à plusieurs années et qui, malgré de multiples adaptations, ne répond plus aux réalités et aux conceptions sociales actuelles.

Ainsi que le précise le commentaire introductif de ce guide-barème, « l'évaluation médicale des taux d'invalidité a pour objet d'apprécier le degré d'incapacité permanente des requérants, sans référence à une profession déterminée. L'expertise s'attache à évaluer l'influence de la déficience sur la fonction elle-même, à l'exclusion de toute considération professionnelle, sociale, psychologique ou autre ».

La combinaison des critères utilisés pour l'appréciation des pourcentages d'incapacité permanente de travail, d'une part, et des modalités selon lesquelles le montant des allocations est fixé, d'autre part, aboutit à des conséquences auxquelles il convient de porter remède pour assurer une protection sociale efficace aux handicapés qui ne disposent pas d'autres ressources et qui sont incapables de s'assurer des revenus décents par l'exercice d'une activité professionnelle. L'intervention de la collectivité doit s'adresser par priorité à ces catégories de handicapés.

2. — Les reproches justifiés qui sont articulés à l'égard du système actuel portent, d'une part, sur la rigidité d'un guide-barème se fondant uniquement sur l'appréciation forfaitaire, indépendante de toute considération professionnelle ou sociale, d'une déficience physique ou mentale, traduite nécessairement en un certain pourcentage d'incapacité permanente de travail, et, d'autre part, sur le caractère excessif

uitermate veranderlijk karakter van het bedrag van de tegemoetkomingen in functie van dat percentage.

Door het instellen van een gewaarborgd inkomen voor minder-validen wordt verholpen aan een reële behoefte terwijl tevens aan de verlangens van de minder-validen en hun representatieve organisaties wordt voldaan en rekening wordt gehouden met de suggesties van de Hoge Raad voor minder-validen, wat betreft de instelling van een uniforme sociale tegemoetkoming en een socio-vitaal minimum voor minder-validen.

De voorgestelde formule wordt hoofdzakelijk gekenmerkt door een uniform basisbedrag per categorie van minder-validen en door het verband tussen de verschillende bedragen eigen aan elk van deze categorieën en het maximum-bedrag van het gewaarborgd inkomen.

De tot op heden aangewende concepties in de structuur van de aan de minder-validen verleende tegemoetkomingen waarvan de bedragen momenteel verschillen in functie van vijftien theoretische bestendige arbeidsongeschiktheidspercentages, zonder enig verband onderling of met een basisbedrag, worden door deze nieuwe prestatie voor de minder-validen ten gronde gewijzigd.

3. — Deze diepgaande hervorming dient gepaard te gaan met het vaststellen van nieuwe systemen voor de waardering der handicaps, gestoeld op de socio-economische gevolgen voor de minder-validen en niet meer uitsluitend op het onpersoonlijk meten van een lichamelijke of mentale handicap in soms arbitraire en onrechtvaardige termen van bestendige arbeidsongeschiktheid.

De Hoge Raad voor minder-validen heeft zich voorgenomen een dergelijke nieuwe handleiding op te maken. Aldus zal er een einde worden gesteld aan de bestaande diversiteit van de talrijke in percenten uitgedrukte invaliditeiten, die vervangen zullen worden door een beperkt aantal categorieën waarbij niet uitsluitend rekening zal worden gehouden met de belangrijkheid van de lichamelijke of mentale handicap maar ook met de globale min of meer grote geschiktheid van de minder-valide.

Om tot de ene of de andere categorie te behoren, zal het dus zaak zijn de persoonlijke en geïndividualiseerde situatie van iedere minder-valide afzonderlijk na te gaan, bekeken vanuit menselijk standpunt en vastgesteld door een globaal handicapspercentage.

Het gewaarborgd inkomen voor minder-validen biedt aan het Rijk de mogelijkheid om op originele wijze belangrijke sociale inkomsten toe te kennen aan de minder-validen, wier lot afhangt van de inspanning die de nationale collectiviteit voor hen opbrengt.

Het onderscheid naar gelang van de aard van de handicap, bepaald bij de huidige wetgeving wat betreft de leeftijdsvoorwaarden, de vereiste handicapsgraad of de bedragen der prestaties, is in de nieuwe structuur van de voor de minder-validen voorgestelde sociale bescherming weggevalen.

Voorwaarden inzake toekenning van een gewaarborgd inkomen voor minder-validen.

De toekenning van het gewaarborgd inkomen blijft, zoals in de huidige wetgeving betreffende de toekenning van tegemoetkomingen aan minder-validen, afhankelijk van de erkenning van een minimum handicapspercentage, van leeftijdsvoorwaarden en van voorwaarden inzake bestaansmiddelen.

vient variable du montant des allocations en fonction de ce pourcentage.

L'instauration d'un revenu garanti pour les handicapés correspond à un besoin réel et répond aux aspirations des handicapés et de leurs organisations représentatives en même temps qu'elle s'intègre dans le cadre des suggestions présentées par le Conseil supérieur des handicapés quant à l'instauration d'une allocation sociale uniforme et d'un minimum socio-vital en faveur des handicapés.

La définition d'un montant de base uniforme par catégorie d'handicapés et la liaison des différents montants propres à chacune des catégories au montant maximum du revenu garanti caractérisent la formule proposée.

Le caractère original de cette nouvelle prestation en faveur des handicapés concrétise une révision fondamentale des conceptions utilisées jusqu'à présent dans la structure des allocations accordées aux handicapés, allocations dont le montant varie actuellement en fonction de quinze pourcentages théoriques d'incapacité permanente de travail, sans référence quelconque à un montant de base et sans lien entre les différents montants.

3. — Cette profonde réforme doit s'accompagner de la définition de nouveaux modes d'évaluation des handicaps, basés sur leurs incidences socio-économiques pour le handicapé et non plus sur la seule mesure impersonnelle d'un handicap physique ou mental en termes parfois arbitraires et injustes d'incapacité permanente de travail.

Le Conseil supérieur des handicapés s'est proposé d'élaborer un tel instrument qui doit mettre fin à la diversité actuelle des multiples invalidités exprimées en pourcentages et se traduire dans la création d'un nombre limité de catégories, qui ne seront pas exclusivement liées à l'importance du handicap physique ou mental mais qui pourront également tenir compte à tous égards de la plus ou moins grande capacité globale du handicapé.

L'appartenance à l'une ou l'autre catégorie pourra être fonction de la situation personnelle et individualisée de chaque handicapé, envisagée sous l'angle humain et exprimée par un taux de handicap global.

L'instauration du revenu garanti pour les handicapés apporte une solution originale à l'octroi à charge de l'Etat de ressources sociales importantes aux handicapés dont le sort dépend de l'effort que la collectivité nationale consent en leur faveur.

Les discriminations selon la nature du handicap, prévues par la législation actuelle quant aux conditions d'âge, aux pourcentages de handicap requis ou quant aux montants des prestations, sont supprimées dans la nouvelle structure de protection sociale proposée en faveur des handicapés.

Conditions d'octroi du revenu garanti aux handicapés.

L'octroi du revenu garanti reste subordonné, comme la législation actuelle relative à l'octroi d'allocations aux handicapés, à la reconnaissance d'un taux minimum de handicap, à des conditions d'âge et à des conditions de ressources

— Voorwaarden inzake handicapspercentage :

Het minimum handicapspercentage dat moet worden erkend om aanspraak te kunnen maken op het gewaarborgd inkomen is datgene waardoor men behoort tot de categorie van de minst hoge handicapspercentages, zoals ze in de « nieuwe versie » van de medische handleiding zullen zijn vastgesteld. Het voorstel voert een belangrijke innovatie in door de toekenning van een prestatie niet meer afhankelijk te stellen van de erkenning van een handicapspercentage van 100 % in hoofde van mentaal gehandicapten of andere gehandicapten die getroffen zijn door een aandoening die, in de huidige voorwaarden, geen recht geeft op een gewone tegemoetkoming.

— Leeftijdsvoorwaarden :

Iedere gerechtigde moet Belg en ten minste 14 jaar oud zijn, welke ook de aard zij van zijn handicap, lichamelijk of mentaal, en ten hoogste 65 of 60 jaar naargelang het een man of een vrouw betreft (beperking die reeds in de huidige wetgeving is voorzien).

De huidige wetgeving kent reeds, wat de lichamelijk gehandicapten betreft, deze leeftijd als minimumvoorwaarde voor de toekenning van gewone tegemoetkomingen. Het voorstel brengt evenwel een fundamentele wijziging : de leeftijd vanaf welke een prestatie kan worden verleend aan minder-validen die getroffen zijn door een aandoening die recht geeft op de huidige gewone tegemoetkoming (voor het overgrote deel gaat het om mentaal gehandicapten) wordt immers van 25 of 14 jaar gebracht. Met betrekking tot deze toekenningsvoorwaarde heeft er dus een onmiddellijke gelijkschakeling plaats.

De leeftijd van 65 of 60 jaar, naargelang het een man of een vrouw betreft, stemt overeen met de normale pensioenleeftijd vanaf welke de eventuele rechten ingaan op het gewaarborgd inkomen voor bejaarden. De Koning beschikt evenwel over de mogelijkheid van die bepaling af te wijken en kan aldus de verlenging, na die leeftijd, van het gewaarborgd inkomen aan minder-validen toelaten, volgens een systeem analoog met dat van de aanvullende tegemoetkoming.

De sociale bescherming van de minder-validen wordt aldus gedurende heel hun bestaan verzekerd :

tot 14 jaar : door de toekenning van kinderbijslag en verhoogde kinderbijslag;

van 14 tot 65 of 60 jaar : door de toekenning van het gewaarborgd inkomen aan minder-validen en door de toekenning van kinderbijslag of verhoogde kinderbijslag (tot op een bepaalde leeftijd);

vanaf 65 of 60 jaar : door de toekenning van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden, met de mogelijkheid, in voorkomend geval een specifieke prestatie voor gehandicapte te bekomen.

Het lijkt voorzichtig voor het ogenblik de toekenning van het gewaarborgd inkomen te beperken tot de personen die vóór 65 jaar gehandicapt zijn geworden, en geen verergering van de handicap na die leeftijd toe te laten, dit wil zeggen de thans geldende beperkingen te handhaven. De toestand van de personen die gehandicapt zijn geworden of wier handicap is verergerd na deze leeftijd blijft geregeld in het kader van de wetgeving betreffende de toekenning van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden, die, vanaf 1 juli 1973, in de mogelijkheid voorziet een bijzondere verhoging te verlenen van 21 092 F per jaar, tegen index-cijfer 131,88, aan bejaarden die een invaliditeitspercentage van tenminste 65 % hebben.

— Conditions de taux de handicap :

Le taux minimum de handicap qui doit être connu pour prétendre au revenu garanti est celui qui détermine l'appartenance à la catégorie des taux de handicap les moins élevés, tels qu'ils seront déterminés par la « nouvelle version » du guide médical. La proposition introduit une innovation importante, en ne subordonnant plus l'octroi d'une prestation à la reconnaissance d'un taux de handicap de 100 % dans le chef des handicapés mentaux ou des autres handicapés atteints d'une affection qui n'ouvre pas droit, dans les conditions actuelles, à l'allocation ordinaire.

— Conditions d'âge :

Tout bénéficiaire doit être belge et âgé de 14 ans au moins, quelle que soit la nature de son handicap, physique ou mental, et de 65 ou de 60 ans au plus selon qu'il s'agit d'un homme ou d'une femme (limite déjà prévue par la législation actuelle).

Si la législation actuelle connaît déjà, en ce qui concerne les handicapés physiques, cet âge comme condition minimale d'octroi des allocations ordinaires, le projet apporte une modification fondamentale, en abaissant de 25 à 14 ans l'âge à partir duquel une prestation peut être accordée aux handicapés atteints d'une affection qui n'ouvre pas droit à l'actuelle allocation ordinaire (il s'agit en très grande majorité des handicapés mentaux). Un alignement immédiat est donc réalisé en ce qui concerne cette condition d'octroi.

L'âge de 65 ou de 60 ans, selon qu'il s'agit d'un homme ou d'une femme, correspond à l'âge normal de la retraite et c'est aussi l'âge à partir duquel s'ouvrent les droits éventuels au revenu garanti des personnes âgées. Toutefois, le Roi dispose de la faculté de déroger à cette disposition et de permettre ainsi la prolongation, après cet âge, du revenu garanti octroyé aux handicapés selon un système analogue à celui de l'allocation complémentaire.

La protection sociale des handicapés est ainsi assurée pendant leur existence entière :

jusqu'à 14 ans : par l'octroi d'allocations familiales et d'allocations familiales majorées;

de 14 à 65 ou 60 ans : par l'octroi du revenu garanti aux handicapés et l'octroi d'allocations familiales ou d'allocations familiales majorées (jusqu'à un certain âge);

à partir de 65 ou 60 ans : par l'octroi du revenu garanti aux personnes âgées, avec faculté d'obtenir, le cas échéant, une prestation spécifique de handicapé.

Il paraît prudent de limiter, pour l'instant, l'octroi du revenu garanti aux personnes qui sont devenues handicapées avant 65 ans et de ne pas autoriser une aggravation du handicap après cet âge, c'est-à-dire de conserver des limitations, déjà connues actuellement. La situation des personnes qui sont devenues handicapées ou dont le handicap s'est aggravé après cet âge reste réglée dans le cadre de la législation relative à l'octroi du revenu garanti aux personnes âgées qui prévoit, depuis le 1er juillet 1973, la possibilité d'accorder une augmentation particulière de 21 092 F l'an, à l'indice 131,88, aux personnes âgées, ayant un taux d'invalidité d'au moins 65 %.

Het voorstel voert echter hieromtrent een nieuwigheid in, en wel door aan de Koning de mogelijkheid te verlenen, om bij een in Ministerraad overlegd besluit, de bejaarden wier handicap na de bepaalde leeftijdsgrens is ingetreden toe te laten het gewaarborgd inkomen voor minder-validen te genieten. In verband met deze bekommernissen, biedt het voorstel bovendien, in tegenstelling met de huidige wetgeving, aan de Koning de mogelijkheid om van de bepalingen betreffende het in aanmerking nemen van de op 65-jarige leeftijd bestaande handicap af te wijken. Aldus kan voor het berekenen van het gewaarborgd inkomen ook een verergering van deze handicap, die zich na die leeftijd voordoet, in aanmerking worden genomen.

— Voorwaarden inzake bestaansmiddelen :

De toekenning van het gewaarborgd inkomen voor minder-validen, waarvan de last geheel ten laste is van het Rijk, is afhankelijk van het resultaat van een onderzoek naar de bestaansmiddelen. Deze bestaansmiddelen worden in aanmerking genomen volgens dezelfde modaliteiten als die bepaald bij de wetgeving betreffende de toekenning van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden.

Al de bestaansmiddelen van de minder-valide, van zijn echtgenoot of van zijn ouders, naar gelang van de gevallen, worden in aanmerking genomen, behalve bepaalde volledige of gedeeltelijk vrijgestelde bedragen, zoals die bij de wet zijn bepaald. De in aanmerking genomen bestaansmiddelen zullen slechts voor het gedeelte dat een bepaald bedrag overschrijdt, in rekening worden gebracht (volgens het systeem dat toegepast wordt inzake het gewaarborgd inkomen voor bejaarden). Dat bedrag zal gekoppeld zijn aan de evolutie van het algemeen welzijn. Daartoe zal het op 1 januari van ieder jaar (vanaf 1975) met het voor de werknemerspensioenen toegepaste herwaarderingscoëfficiënt worden verhoogd.

Het instellen van het gewaarborgd inkomen gaat gepaard met de opheffing van de huidige wetgeving, die evenwel van toepassing blijft voor de huidige rechthebbenden op een tegemoetkoming van minder-valide, die het gewaarborgd inkomen omwille ondermeer van de omvang van hun persoonlijke inkomsten niet zouden kunnen bekomen. Deze rechthebbenden zullen hun recht op deze tegemoetkoming en op de tegemoetkoming voor hulp van een derde behouden.

De reglementsbepalingen betreffende de modaliteiten voor het in aanmerking nemen van de bestaansmiddelen zullen voor de berekening van de nieuwe prestatie evenwel derwijze moeten worden aangepast dat de beroepsinkomsten grotendeels zullen worden vrijgesteld (vooral in hoofde van de zwaar gehandicapten) en dit met een drievoudig oogmerk : de sociale integratie van de minder-validen in de hand werken, toelaten dat een gewaarborgd inkomen wordt uitgekeerd aan de minder-validen die nog werken en wier huidige tegemoetkoming een belangrijk deel van hun bestaansmiddelen uitmaakt en alleen beletten dat het nieuw voordeel zou worden toegekend aan de minder-validen wier persoonlijke inkomsten een tussenkomst van de gemeenschap niet verantwoorden.

Bedragen van het gewaarborgd inkomen voor minder-validen :

Het maximumbedrag van het gewaarborgd inkomen (toegekend aan een gerechtigde die ten minste 25 jaar oud is en tot de hoogste handicaps categorie behoort) bedraagt 130 000 F en 118 000 F naargelang het gaat om een rechthebbende die beschouwd wordt als gezinshoofd, onder de door de Koning bepaalde voorwaarden of om een andere rechthebbende. Deze bedragen stemmen overeen met het indexcijfer 131,88 van de consumptieprijzen en zijn gekoppeld aan de schommelingen van dit indexcijfer.

Toutefois, la proposition innove en cette matière en confiant au Roi la possibilité, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, d'admettre au bénéfice du revenu garanti aux handicapés les personnes âgées dont le handicap est survenu après l'âge-limite prévu. Dans le même ordre de préoccupations et contrairement à la législation actuelle, la proposition offre à présent la possibilité au Roi de déroger aux dispositions relatives à la prise en considération du handicap existant à l'âge de 65 ans et de réaliser ainsi la prise en considération pour le calcul du revenu garanti d'une aggravation de ce handicap après cet âge.

— Conditions de ressources :

L'octroi du revenu garanti aux handicapés, prestation entièrement à charge de l'Etat, est subordonné au résultat d'une enquête sur les ressources. Ces ressources sont prises en considération selon des modalités analogues à celles prévues par la législation relative à l'octroi du revenu garanti aux personnes âgées.

Toutes les ressources du handicapé, de son conjoint ou de ses parents, selon le cas, sont prises en considération, sauf certaines immunisations totales ou partielles déterminées par la loi. Les ressources prises en considération ne seront portées en compte que pour leur partie qui dépasse un certain montant (selon le système utilisé en matière de revenu garanti aux personnes âgées). Ce montant sera lié à l'évolution du bien-être général et sera affecté à cette fin au 1er janvier de chaque année (à partir de 1975) du coefficient de réévaluation appliqué aux pensions des travailleurs salariés.

L'instauration du revenu garanti s'accompagne de l'abrogation de la législation actuelle qui reste cependant applicable aux bénéficiaires actuels d'une allocation de handicapé qui ne pourraient obtenir le revenu garanti en raison notamment du niveau de leurs ressources personnelles; ces bénéficiaires conserveront leurs droits à cette allocation et à l'allocation pour l'aide d'une tierce personne.

Toutefois, les dispositions réglementaires relatives aux modalités de prise en considération des ressources devront être aménagées en manière telle que les revenus professionnels soient en majeure partie immunisés (particulièrement dans le chef des handicapés graves) pour le calcul de la nouvelle prestation, dans le triple souci de favoriser l'intégration sociale des handicapés, de permettre l'octroi du revenu garanti aux handicapés travailleurs dont l'allocation actuelle représente une partie appréciable de leurs revenus et de faire seulement obstacle à l'octroi du nouvel avantage dans le chef des handicapés dont les ressources personnelles ne justifient pas une intervention de la collectivité.

Montants du revenu garanti aux handicapés :

Le montant maximum du revenu garanti (attribué à un bénéficiaire âgé de 25 ans au moins et appartenant à la catégorie la plus élevée de handicapés s'élève à 130 000 F et 118 000 F, selon qu'il s'agit d'un bénéficiaire considéré comme chef de ménage dans les conditions à définir par le Roi, ou d'un autre bénéficiaire. Ces montants sont rattachés à l'indice 131,88 des prix à la consommation et sont liés à ses fluctuations.

Voor de rechthebbenden die ten minste 25 jaar oud zijn, worden de volgende bedragen voorgesteld :

Categorie	Alleenstaande	Gezinshoofd
	$i = 131,88$	
I.	118 000	130 000
II	88 400	110 500
III	67 600	84 500
IV	46 800	58 500

Het verband tussen het bedrag « alleenstaande » en dat voor een « gezin » staat in verhouding van 9 tot 10 voor de categorie I, rekening houdend met de grootte van de handicap. Voor de categorieën II, III en IV zoals die in functie van het handicapspercentage werden bepaald, ligt het verband in de verhouding van 8 tot 10, zoals voor de werknemerspensioenen.

Er wordt voorgesteld de bedragen van het gewaarborgd inkomen, gebaseerd op het begrip socio-economische handicap, te doen variëren volgens de leeftijd van de rechthebbende.

Categorie	Van 18 tot 25 jaar	Van 14 tot 18 jaar
	$i = 131,88$	
I	94 000	94 000
II	65 000	65 000
III	55 000	45 000
IV	35 000	25 000

Deze bedragen mogen met 25 % worden vermeerderd indien de gerechtigde als « gezinshoofd » wordt beschouwd.

Een andere fundamentele nieuwigheid wordt eveneens in de wetgeving ingevoerd. Het beginsel van een jaarlijkse verhoging van het gewaarborgd inkomen voor minder-validen op 1 januari van ieder jaar en voor de eerste maal vanaf 1 januari 1975, is voortaan in de wet ingeschreven. Aldus kunnen ook deze rechthebbenden van de evolutie van de algemene welvaart genieten. De herwaarderingscoëfficiënt zal dezelfde zijn als die welke op de werknemerspensioenen wordt toegepast.

Terwijl de schikking van de categorieën en de structuur van de bedragen meer cohesie vertonen in het toekennings-systeem, verzekeren zij ook, door een belangrijke verhoging van de prestaties, een werkelijke doeltreffende sociale bescherming van de minder-validen die inzake arbeidsbekwaamheid getroffen zijn door een groot verlies.

B. — Verhoging van de bedragen van de tegemoetkoming voor hulp van derde.

Terwijl deze prestatie, die destijds een enig en vast bedrag was van 6 494 F, vanaf 1 oktober 1972, kon worden uitgekeerd aan minder-validen die een gewone, een bijzondere of een aanvullende tegemoetkoming genoten, berekend op basis van een bestendige arbeidsongeschiktheidspercentage van 100 %, heeft het koninklijk besluit van 10 juli 1973 de toekenningsvoorwaarden van deze prestatie versoepeld door het creëren van drie categorieën van rechthebbenden, bepaald volgens de graad van behoefte aan hulp van een derde persoon en waarmee een verschillend bedrag overeenstemt, dat met uitwerking op 1 juli 1973 werd verhoogd.

Sont proposés pour les bénéficiaires âgés de 25 ans au moins, les montants suivants :

Catégorie	Isolé	Chef de ménage
	$i = 131,88$	
I.	118 000	130 000
II	88 400	110 500
III	67 600	84 500
IV	46 800	58 500

Le relation entre le taux « isolé » et le taux « ménage » est de 9 à 10 pour la catégorie I, compte tenu de l'importance du handicap. Pour les catégories II, III et IV, telles qu'elles sont définies en fonction du taux de handicap, cette relation est de 8 à 10, comme en matière de pensions pour travailleurs salariés.

Il est proposé de faire varier les montants du revenu garanti, fondé sur une notion d'incapacité socio-économique, en fonction de l'âge du bénéficiaire :

Catégorie	De 18 à 25 ans	De 14 à 18 ans
	$i = 131,88$	
I	94 000	94 000
II	65 000	65 000
III	55 000	45 000
IV	35 000	25 000

Ces montants peuvent être augmentés de 25 %, si le bénéficiaire est considéré comme « chef de ménage ».

Une autre innovation fondamentale est également introduite dans la législation. Le principe d'une augmentation annuelle du revenu garanti aux handicapés, au 1er janvier de chaque année et pour la première fois à partir du 1er janvier 1975 est désormais inscrit dans la loi, de façon à faire participer les bénéficiaires à l'évolution du bien-être général. Le coefficient de réévaluation sera semblable à celui appliqué aux pensions des travailleurs salariés.

La distribution des catégories et la structure des montants font apparaître plus de cohérence dans le système d'octroi, en même temps qu'elles assurent par une importante augmentation des prestations, une protection sociale réellement efficace aux handicapés frappés d'une grande perte de capacité de travail.

B. — Augmentation des montants de l'allocation pour l'aide d'une tierce personne.

Cette prestation, d'un montant unique et forfaitaire de 6 494 F à l'époque, pouvait être accordée depuis le 1er octobre 1972 aux handicapés bénéficiaires d'une allocation ordinaire, spéciale ou complémentaire calculée sur la base d'une incapacité permanente de travail de 100 %. L'arrêté royal du 10 juillet 1973 a assoupli les modalités d'octroi de cette allocation en créant notamment 3 catégories de bénéficiaires, définies selon le degré de besoin en assistance d'une tierce personne et auxquelles correspond un montant différent. Ces montants ont été augmentés avec effet au 1er juillet 1973.

Er wordt voorgesteld een nieuwe substantiële verhoging van deze prestatie door te voeren. De overwogen bedragen tegen het indexcijfer 131,88 zijn de volgende :

Categorie	Minder dan 25 jaar	Ten minste 25 jaar
I	10 000	15 000
II	15 000	22 500
III	20 000	45 000

Deze bedragen zullen eveneens gekoppeld zijn aan de evolutie van het algemeen welzijn. Te dien einde zullen ze op 1 januari van ieder jaar (vanaf 1975) met het voor de werknemerspensioenen toegepast herwaarderingscoëfficiënt worden verhoogd.

C. — De andere bepalingen van het voorstel zijn ingegeven door de huidige wetgeving (tegemoetkomingen aan minder-validen en gewaarborgd inkomen voor bejaarden) en regelen de modaliteiten inzake administratieve behandeling en uitbetaling van de nieuwe prestaties. Tevens passen zij het Gerechtelijk Wetboek aan.

Bepaalde nieuwe maatregelen worden nochtans overwogen. Bij voorbeeld :

a) wordt voorgesteld aan de Koning de zorg over te laten de betalingsmodaliteiten van de prestaties te bepalen wanneer de minder-valide in bepaalde verplegingsinrichtingen verblijft op kosten van de organismen van de sector ziekten en invaliditeitsverzekering.

Deze bepaling die reeds voorzien was wanneer de minder-valide in bepaalde instellingen verblijft ten laste van de overheid, beantwoordt eveneens aan de bekommernis om een dubbele tussenkomst van het Rijk te vermijden, rekening houdend met het feit dat de prestaties volledig te zijnen laste zijn en dat in de beschouwde omstandigheden de door de verzekeringsorganismen gedane uitgaven praktisch in hun totaliteit gedekt worden door het Rijk.

b) de Koning kan eveneens, bij een in Ministerraad overlegd besluit, voorzien in de mogelijkheden tot subrogatie in de rechten van de minder-valide op andere sociale prestaties en in de mogelijkheden tot een onderzoek van ambtswege van het recht van de minder-validen op prestaties waarin het ontwerp voorziet of op andere sociale prestaties.

Deze laatste mogelijkheden zijn ingeschakeld ten einde de uitwerking mogelijk te maken van een administratieve procedure die gericht is op de eventuele polyvalentie van een aanvraag ingediend door een minder-valide bij gelijk welke sociale sector, polyvalentie die deze begunstigde er niet toe zou verplichten zoveel aanvragen in te dienen als er prestaties zijn waarop hij aanspraak kan maken.

De datum van inwerkingtreding van de nieuwe bepalingen is vastgesteld op 1 januari 1975.

D. — Financiering.

De uitgaven die voortvloeien uit de toepassing van de beoogde maatregelen, zijn ten laste van het Rijk en worden gedekt door de artikel 33.06 van de begroting van het departement van Sociale Voorzorg uitgetrokken budgettaire kredieten.

* * *

Il est proposé de réaliser une nouvelle augmentation substantielle de cette prestation. Les montants en agés sont les suivants, à l'indice 131,88 :

Catégorie	Moins de 25 ans	Au moins 25 ans
I	10 000	15 000
II	15 000	22 500
III	20 000	45 000

Ces montants seront également liés à l'évolution du bien-être général; à cette fin ils seront affectés au 1er janvier de chaque année (à partir de 1975) du coefficient de réévaluation appliqué aux pensions des travailleurs salariés.

C. — Les autres dispositions de la proposition s'inspirent de la législation actuelle (allocations aux handicapés et revenu garanti aux personnes âgées) et organisent les modalités d'instruction administrative et de paiement des nouvelles prestations, en même temps qu'elles adaptent le Code judiciaire en fonction de celles-ci.

Toutefois, certaines mesures nouvelles sont envisagées. Ainsi par exemple :

a) il est proposé de laisser au Roi le soin de définir les modalités de paiement des prestations, lorsque le handicapé séjourne dans certains établissements hospitaliers, aux frais des organismes du secteur d'assurance maladie-invalidité.

Cette disposition, déjà prévue lorsque le handicapé séjourne dans certains établissements aux frais des pouvoirs publics, répond également au souci d'éviter une double intervention de l'Etat compte tenu du fait que les prestations prévues sont entièrement à sa charge et que, dans les circonstances considérées, les dépenses exposées par les organismes assureurs sont pratiquement couvertes en totalité par l'Etat;

b) le Roi peut également prévoir, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, des possibilités de subrogation dans les droits du handicapé à d'autres prestations sociales et des possibilités d'examen d'office du droit des handicapés aux prestations prévues par la proposition ou à d'autres prestations sociales.

Ces dernières possibilités sont insérées dans le souci de rendre possible la mise au point d'une procédure administrative centrée sur la polyvalence éventuelle d'une demande introduite par un handicapé dans un secteur social quelconque, polyvalence qui n'obligerait plus ce bénéficiaire à introduire autant de demandes qu'il existe de prestations auxquelles il peut prétendre.

La date d'entrée en vigueur des nouvelles dispositions est fixée au 1er janvier 1975.

D. — Financement.

Les dépenses résultant de l'application des mesures envisagées sont à charge de l'Etat et sont couvertes par les crédits budgétaires disponibles à l'article 33.06 du budget du département de la Prévoyance sociale.

* * *

De bij dit voorstel beoogde maatregelen vormen een fundamentele sociale vooruitgang die van aard is een duurzame oplossing te brengen aan de problemen die verband houden met de inkomsten die aan de minder-validen dienen te worden verleend om hun sociale, morele en materiële integratie in de maatschappij mogelijk te maken.

F. VAN ACKER.

WETSVOORSTEL

HOOFDSTUK I.

Gerechtigden.

Artikel 1.

Een gewaarborgd inkomen wordt toegekend aan de lichamelijke en aan de mentale minder-validen die de door deze wet voorziene voorwaarden vervullen.

De Koning bepaalt wat voor de toepassing van deze wet dient te worden verstaan onder « minder-valide ».

De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, bepalen onder welke voorwaarden en volgens welke modaliteiten het gewaarborgd inkomen kan worden toegekend aan andere categorieën dan deze bedoeld in het eerste lid. In dat geval bepaalt de Koning eveneens het bedrag van het gewaarborgd inkomen.

Art. 2.

Iedere gerechtigde moet :

1° ten minste 14 jaar oud zijn;

2° ten hoogste 65 of 60 jaar oud zijn, naargelang het gaat om een man of een vrouw.

De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, in de gevallen en onder de voorwaarden die Hij bepaalt :

1° de in het eerste lid bedoelde leeftijden wijzigen;

2° afwijken van het eerste lid, 2°. In dat geval, bepaalt de Koning tevens het bedrag van het gewaarborgd inkomen; dat bedrag kan verschillen naargelang de categorieën van minder-validen die de Koning bepaalt.

HOOFDSTUK II.

Toekenningsvoorwaarden.

Art. 3.

§ 1. — Om recht te hebben op het gewaarborgd inkomen moet, onder de door de Koning vastgestelde voorwaarden, een handicappercentage dat ten minste tot de laatste in artikel 6, § 1, bedoelde categorie behoort, worden erkend.

De Koning kan de regelen bepalen volgens welke verscheidene handicaps in aanmerking worden genomen voor het vaststellen van het globale handicappercentage.

Les mesures envisagées par la présente proposition constituent un progrès social fondamental et sont de nature à apporter une solution durable et efficace aux problèmes liés aux ressources dont il convient de doter les handicapés, dans le souci de permettre leur intégration sociale, morale et matérielle dans la société.

PROPOSITION DE LOI

CHAPITRE Ier.

Des bénéficiaires.

Article 1.

Un revenu garanti est accordé aux handicapés physiques et aux handicapés mentaux qui satisfont aux conditions prévues par la présente loi.

Le Roi définit ce qu'il faut entendre par « handicapé », pour l'application de la présente loi.

Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, déterminer dans quelles conditions et selon quelles modalités le revenu garanti peut être accordé à d'autres catégories que celles visées au premier alinéa. Dans ce cas, le Roi fixe également le montant du revenu garanti.

Art. 2.

Tout bénéficiaire doit être âgé :

1° de 14 ans au moins;

2° de 65 ou de 60 ans au plus, selon qu'il s'agit d'un homme ou d'une femme.

Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, dans les cas et dans les conditions qu'il détermine :

1° modifier les âges visés au premier alinéa;

2° déroger au 2° du premier alinéa. Dans ce cas, le Roi fixe également le montant du revenu garanti; ce montant peut varier selon les catégories de handicapés que le Roi détermine.

CHAPITRE II.

Des conditions d'octroi.

Art. 3.

§ 1er. — L'octroi du revenu garanti est subordonné à la reconnaissance, dans les conditions fixées par le Roi, d'un taux de handicap déterminant au moins l'appartenance à la dernière catégorie visée à l'article 6, § 1er.

Le Roi peut déterminer les règles selon lesquelles des handicaps multiples sont pris en considération pour la fixation du taux de handicap global.

§ 2. — In geval van toepassing van het artikel 2, tweede lid, 2°, is, voor het vaststellen van het bedrag van het gewaarborgd inkomen, het handicapspercentage dat in aanmerking wordt genomen vanaf de leeftijd van 65 jaar, het laatste dat vóór die leeftijd werd vastgesteld met het oog op het toekennen van het gewaarborgd inkomen.

De Koning kan evenwel, bij een in Ministerraad overlegd besluit, bepalen in welke gevallen en onder welke voorwaarden van het eerste lid kan worden afgeweken. In dat geval stelt de Koning tevens het bedrag vast van het gewaarborgd inkomen; dat bedrag kan verschillen naargelang de categorieën van minder-validen die de Koning bepaalt.

Art. 4.

Het gewaarborgd inkomen wordt toegekend na een onderzoek naar de bestaansmiddelen dat verricht wordt volgens de door de Koning bepaalde voorwaarden.

De Koning kan de wijze bepalen waarop de openbare besturen tussenkomen bij het vaststellen en het nazien van de bestaansmiddelen, evenals de toekenningsvoorwaarden en het bedrag van de uit dien hoofde toegekende tegemoetkomingen.

Art. 5.

Iedere gerechtigde moet Belg zijn en werkelijk in België verblijven.

De Koning :

1° bepaalt wat dient te worden verstaan onder « werkelijke verblijfplaats »;

2° kan, in de gevallen en onder de voorwaarden die Hij bepaalt, van het eerste lid afwijken.

HOOFDSTUK III.

Bedrag van het gewaarborgd inkomen.

Art. 6.

§ 1. — Het jaarbedrag van het gewaarborgd inkomen wordt respectievelijk vastgesteld op 118 000 F, 88 400 F, 67 600 F en 46 800 F indien de minder-valide ten minste 25 jaar oud is en behoort tot de categorie I, II, III of IV, zoals die categorieën in het laatste lid zijn bepaald.

De in het eerste lid bedoelde bedragen worden volgens dezelfde indeling in categorieën respectievelijk gebracht op 130 000 F, 110 500 F, 84 500 F en 58 500 F, wanneer de minder-valide gezinshoofd is.

De in het eerste lid bedoelde bedragen zijn, volgens dezelfde indeling in categorieën, respectievelijk gelijk aan :

a) 94 000 F, 65 000 F, 55 000 F en 35 000 F, wanneer het gaat om een minder-valide die ten minste 18 jaar oud is;

b) 94 000 F, 65 000 F, 35 000 F en 25 000 F, wanneer het gaat om een minder-valide die ten minste 14 jaar oud is.

Deze bedragen worden met 25 % verhoogd wanneer de minder-valide gezinshoofd is.

De Koning bepaalt wat dient te worden verstaan onder « gezinshoofd ».

§ 2. — Pour la fixation du montant du revenu garanti, en cas d'application de l'article 2, deuxième alinéa, 2°, le taux de handicap pris en considération à partir de l'âge de 65 ans est le dernier qui a été fixé avant cet âge en vue de l'octroi du revenu garanti.

Le Roi peut toutefois déterminer, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, dans quels cas et dans quelles conditions il peut être dérogé au premier alinéa. Dans ce cas, le Roi fixe également le montant du revenu garanti; ce montant peut varier selon les catégories de handicapés que le Roi détermine.

Art. 4.

L'octroi du revenu garanti est subordonné à une enquête sur les ressources, effectuée dans les conditions déterminées par le Roi.

Le Roi peut déterminer les modalités d'intervention des administrations publiques dans l'établissement et la vérification des ressources, ainsi que les conditions d'octroi et le montant des allocations accordées de ce chef.

Art. 5.

Tout bénéficiaire doit être belge et résider effectivement en Belgique.

Le Roi :

1° détermine ce qu'il faut entendre par « résidence effective »;

2° peut déroger au premier alinéa, dans les cas et dans les conditions qu'il détermine.

CHAPITRE III.

Du montant du revenu garanti.

Art. 6.

§ 1er. — Le montant annuel du revenu garanti est respectivement de 118 000 F, 88 400 F, 67 600 F et 46 800 F lorsque le handicapé est âgé de 25 ans au moins et selon qu'il appartient à la catégorie I, II, III ou IV, telles que ces catégories sont définies au dernier alinéa.

Les montants visés au premier alinéa sont portés respectivement, selon la même distinction en catégories, à 130 000 F, 110 500 F, 84 500 F et 58 500 F, lorsque le handicapé est chef de ménage.

Les montants visés au premier alinéa sont respectivement égaux, selon la même distinction en catégories, à :

a) 94 000 F, 65 000 F, 55 000 F et 35 000 F, lorsqu'il s'agit d'un handicapé âgé d'au moins 18 ans;

b) 94 000 F, 65 000 F, 35 000 F et 25 000 F, lorsqu'il s'agit d'un handicapé âgé d'au moins 14 ans.

Ces montants sont augmentés de 25 % lorsque le handicapé est chef de ménage.

Le Roi détermine ce qu'il faut entendre par « chef de ménage ».

Het bedrag dat overeenstemt met de hogere leeftijdsschijf wordt toegekend vanaf de eerste dag van de maand die volgt op die tijdens welke de minder-valide de vereiste leeftijd bereikt.

De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de wijze waarop voor het toekennen van het gewaarborgd inkomen de handicapspercentages in categorieën worden gerangschikt.

§ 2. — De in § 1 bedoelde bedragen zijn gekoppeld aan het indexcijfer 131,88 der consumptieprijzen; die bedragen schommelen overeenkomstig de bepalingen van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient te worden gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld.

§ 3. — Onverminderd de toepassing van de bepalingen van § 2 worden, vanaf 1 januari 1975, de in § 1 bedoelde bedragen, op 1 januari van ieder jaar, verhoogd met een herwaarderingscoëfficiënt, vastgesteld overeenkomstig artikel 29, § 4, eerste lid, van het koninklijk besluit n° 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen der werknemers, ingevoegd bij de wet van 28 maart 1973 en gewijzigd bij de wet van 27 december 1973.

§ 4. — De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de in § 1 bedoelde bedragen, leeftijden en percentages wijzigen, door desgevallend een onderscheid te maken volgens de categorieën van gerechtigden, die Hij bepaalt.

Art. 7.

Het jaarbedrag van de toegekende prestatie is gelijk aan het verschil tussen censeels het bedrag dat vastgesteld is overeenkomstig artikel 6 en anderdeels het bedrag van de bestaansmiddelen welke overeenkomstig de artikelen 8 tot 16 in aanmerking worden genomen.

HOOFDSTUK IV.

Invloed van de bestaansmiddelen.

Art. 8.

§ 1. — Onverminderd de toepassing van de bepalingen van de artikelen 9, 16 en 19 worden al de bestaansmiddelen, ongeacht hun aard of oorsprong, waarover de aanvrager of zijn echtgenoot beschikken, evenals de in het tweede lid bedoelde bestaansmiddelen, in aanmerking genomen.

Bij een in Ministerraad overlegd besluit, kan de Koning bepalen :

1° de modaliteiten volgens welke de bestaansmiddelen van de ouders van de aanvrager eventueel in aanmerking worden genomen;

2° de gevallen en de voorwaarden waaronder de bestaansmiddelen van de personen die met de aanvrager of zijn echtgenoot samenwonen, kunnen worden gelijkgesteld met de in het eerste lid bedoelde bestaansmiddelen evenals de modaliteiten van het eventueel in aanmerking nemen;

Le montant correspondant à la tranche d'âge supérieure la plus proche est accordé à partir du premier jour du mois qui suit celui au cours duquel le handicap atteint l'âge requis.

Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, les modalités de classement des taux de handicap en catégories pour l'octroi du revenu garanti.

§ 2. — Les montants visés au § 1er sont rattachés à l'indice 131,88 des prix à la consommation; ces montants varient conformément aux dispositions de la loi du 2 août 1971 organisant un régime de liaison à l'indice des prix à la consommation des traitements, salaires, pensions, allocations et subventions à charge du Trésor public, de certaines prestations sociales, des limites de rémunération à prendre en considération pour le calcul de certaines cotisations de sécurité sociale des travailleurs, ainsi que des obligations imposées en matière sociale aux travailleurs indépendants.

§ 3. — Sans préjudice de l'application des dispositions du § 2, les montants visés au § 1er sont, à partir du 1er janvier 1975, affectés au 1er janvier de chaque année du coefficient de réévaluation déterminé conformément à l'article 29, § 4, premier alinéa, de l'arrêté royal n° 50 du 24 octobre 1967 relatif à la pension de retraite et de survie des travailleurs salariés, inséré par la loi du 28 mars 1973 et modifié par la loi du 27 décembre 1973.

§ 4. — Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, modifier les montants, âges et pourcentages visés au § 1er, en distinguant, le cas échéant, selon les catégories de bénéficiaires qu'il détermine.

Art. 7.

Le montant annuel de la prestation accordée est égal à la différence entre le montant déterminé conformément à l'article 6, d'une part, et le montant des ressources prises en considération conformément aux articles 8 à 16, d'autre part.

CHAPITRE IV.

De l'incidence des ressources.

Art. 8.

§ 1er. — Sans préjudice de l'application des dispositions des articles 9, 16 et 19, toutes les ressources, quelle qu'en soit la nature ou l'origine, dont disposent le demandeur ou son conjoint ainsi que les ressources visées au deuxième alinéa, sont prises en considération.

Par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, le Roi peut déterminer :

1° les modalités selon lesquelles les ressources des parents du demandeur sont éventuellement prises en considération;

2° les cas et les conditions dans lesquels des ressources des personnes qui cohabitent avec le demandeur ou son conjoint peuvent être assimilées aux ressources visées au premier alinéa, ainsi que les modalités de leur prise en considération éventuelle;

3° de gevallen en de voorwaarden waaronder de bestaansmiddelen ten voordele van bepaalde categorieën van minder-validen, die Hij bepaalt, geheel of gedeeltelijk mogen worden vrijgesteld.

§ 2. — In geval van scheiding van tafel en bed wordt er evenwel, onverminderd § 1, tweede lid, alleen rekening gehouden met de persoonlijke bestaansmiddelen van de aanvrager.

De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de voorwaarden waaronder de feitelijke scheiding van de echtgenoten, voor de toepassing van deze wet, gelijkgesteld kan worden met een scheiding van tafel en bed.

Art. 9.

Worden voor het berekenen van de bestaansmiddelen niet in aanmerking genomen :

1° de familiale prestaties die toegekend worden ten voordele van kinderen in toepassing van de kinderbijslagregelingen voor werknemers en voor zelfstandigen;

De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, bepalen wat dient te worden verstaan onder « kind »;

2° de prestaties die verband houden met de openbare of private bijstand;

3° de alimentatie betaald door ascendenten en descendenten ten gunste van de minder-valide;

4° de voordelen toegekend door het Rijksfonds voor sociale reclassering van de minder-validen aan de aanvrager, aan zijn echtgenoot of aan zijn ouders tijdens de periode van revalidatie en herscholing of door het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering als specifieke prestaties verbonden aan de revalidatie en herscholing, exclusief de arbeidsongeschiktheidsuitkeringen;

5° de lonen verdiend door de minder-valide die een beroepsopleiding volgt in een beschutte werkplaats;

6° de gratificatie aan de leerjongens of -meisjes toegekend ten belope van het bedrag boven hetwelk de kinderbijslag niet meer is verschuldigd;

7° de frontstrep- en gevangenschapsrenten alsmede de renten verbonden aan een nationale orde voor een oorlogsfeit;

8° de in uitvoering van deze wet toegekende prestaties.

Art. 10.

§ 1. — De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, het bedrag tot beloop waarvan de werkelijke of vermoede voordelen in natura in aanmerking worden genomen.

Zo er voordelen in natura worden genoten, wordt het in aanmerking genomen bedrag verminderd met de andere bestaansmiddelen die door de gerechtigde worden aangewend voor de betaling van die voordelen.

§ 2. — De Koning bepaalt de wijze waarop de beroepsinkomsten in aanmerking worden genomen, onverminderd de toepassing van de bepalingen van artikel 9, 4° tot 6°.

De Koning kan bepalen welke sociale prestaties voor de toepassing van het eerste lid worden gelijkgesteld met beroepsinkomsten.

Art. 11.

De Koning bepaalt de modaliteiten volgens welke het al dan niet belegd roerend kapitaal voor de vaststelling van de bestaansmiddelen in rekening wordt gebracht.

3° les cas et les conditions dans lesquels des ressources peuvent être immunisées, totalement ou partiellement, au profit de certaines catégories de handicapés qu'il détermine.

§ 2. — Toutefois, en cas de séparation de corps, il est tenu compte uniquement des ressources personnelles du demandeur, sans préjudice du § 1er, deuxième alinéa.

Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, les conditions dans lesquelles la séparation de fait des conjoints peut, pour l'application de la présente loi, être assimilée à une séparation de corps.

Art. 9.

Il n'est pas tenu compte dans le calcul des ressources :

1° des prestations familiales accordées en faveur des enfants en application des régimes d'allocations familiales pour travailleurs salariés ou pour travailleurs indépendants.

Le Roi peut déterminer, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, ce qu'il faut entendre par « enfant »;

2° des prestations qui relèvent de l'assistance publique ou privée;

3° des rentes alimentaires payées au handicapé par ses ascendants ou descendants;

4° des avantages octroyés au demandeur, à son conjoint ou à ses parents par le Fonds national de reclassement social des handicapés pendant la période de rééducation fonctionnelle et professionnelle ou par l'Institut national d'assurance maladie-invalidité, à titre de prestations spécifiques liées à la rééducation fonctionnelle et professionnelle, à l'exclusion des indemnités d'incapacité de travail;

5° des rémunérations, proméritées en atelier protégé par le handicapé au cours de sa période de formation professionnelle;

6° de la gratification allouée aux apprentis jusqu'à concurrence du montant au-delà duquel les allocations familiales ne sont plus dues;

7° des rentes de chevrons de front et de captivité ainsi que des rentes attachées à un ordre national pour fait de guerre;

8° des prestations accordées en exécution de la présente loi.

Art. 10.

§ 1er. — Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, le montant à concurrence duquel les avantages en nature réels ou présumés sont pris en considération.

Le montant pris en considération, en cas de bénéfice d'avantages en nature, est diminué des autres revenus qui sont affectés par le bénéficiaire au paiement de ces avantages.

§ 2. — Le Roi détermine les modalités de prise en considération des revenus professionnels, sans préjudice de l'application des dispositions de l'article 9, 4° à 6°.

Le Roi peut déterminer quelles prestations sociales sont assimilées à des revenus professionnels pour l'application du premier alinéa.

Art. 11.

Le Roi détermine les modalités selon lesquelles le capital mobilier, placé ou non, est porté en compte pour la détermination des ressources.

Art. 12.

§ 1. — Bij de berekening van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met :

1° het kadastraal inkomen, indien de aanvrager of zijn echtgenoot of de echtgenoten samen de volle eigendom of het vruchtgebruik van slechts één enkel onroerend goed hebben dat bebouwd is en dat de aanvrager of zijn echtgenoot bewoont en indien dit kadastraal inkomen het door de Koning vastgestelde bedrag niet overschrijdt;

2° het kadastraal inkomen vermenigvuldigd met de door de Koning vastgestelde coëfficiënt, indien de aanvrager of zijn echtgenoot het evengenoemd onroerend goed niet bewoont, indien het onroerend goed onbebouwd is, indien het inkomen van dit goed het bedrag vastgesteld in toepassing van het 1° overschrijdt of indien de aanvrager of zijn echtgenoot of de echtgenoten samen de volle eigendom of het vruchtgebruik van verschillende onroerende goederen hebben.

Voor de vaststelling van het evengenoemd bedrag en van de evengenoemde coëfficiënt, kan de Koning rekening houden met de gezinslast van de aanvrager, met de omvang van het kadastraal inkomen van de in 2° bedoelde onroerende goederen, met hun ligging, hun bestemming of hun gebruik en met de andere bestaansmiddelen waarover de echtgenoten beschikken evenals met het feit dat een derde al dan niet het genot heeft van die onroerende goederen.

§ 2. — De Koning bepaalt :

1° de toepassingsmodaliteiten van dit artikel wanneer de aanvrager of zijn echtgenoot eigenaar of vruchtgebruiker in onverdeeldheid zijn;

2° in welke gevallen, onder welke voorwaarden en in welke mate het kadastraal inkomen van een onroerend goed, dat met een hypotheek is bezwaard of mits betaling van een lijfrente werd verworven, voor een lager bedrag in rekening wordt gebracht.

§ 3. — De Koning bepaalt de modaliteiten volgens welke, voor de vaststelling van de bestaansmiddelen, rekening wordt gehouden met de in het buitenland gevestigde onroerende goederen.

Art. 13.

§ 1. — Indien de aanvrager of zijn echtgenoot in de loop van de tien jaren vóór de datum waarop de aanvraag om gewaarborgd inkomen uitwerking heeft, roerende of onroerende goederen om niet of onder bezwarende titel hebben afgestaan, wordt een inkomen in rekening gebracht dat forfaitair door de Koning wordt vastgesteld op basis van de verkoopwaarde van de goederen op het ogenblik van de afstand.

De Koning bepaalt :

1° de voorwaarden waaronder abattements mogen worden toegepast op de verkoopwaarde der afgestane goederen;

2° de wijze waarop de verkoopwaarde der afgestane goederen wordt berekend wanneer de aanvrager of zijn echtgenoot niet de volle eigendom van een goed hebben afgestaan.

Voor de toepassing van dit artikel, wordt de verkoopwaarde van de goederen die de bedrijfsuitrusting van een landbouwbedrijf uitmaken forfaitair door de Koning bepaald volgens de landbouwstrekken.

Art. 12.

§ 1er. — Pour le calcul des ressources, il est tenu compte :

1° du revenu cadastral, si le demandeur ou son conjoint ou les conjoints ensemble n'ont la pleine propriété ou l'usufruit que d'un seul immeuble qui est bâti et occupé par le demandeur ou son conjoint, et si ce revenu cadastral n'excède pas le montant à déterminer par le Roi;

2° du revenu cadastral multiplié par le coefficient à déterminer par le Roi, si le demandeur ou son conjoint n'occupe pas l'immeuble précité, si l'immeuble n'est pas bâti, si le revenu cadastral de cet immeuble excède le montant déterminé en application du 1° ou si le demandeur ou son conjoint ou les conjoints ensemble ont la pleine propriété ou l'usufruit de plusieurs immeubles.

Pour la détermination du montant et du coefficient précités, le Roi peut tenir compte des charges familiales du demandeur, de l'importance du revenu cadastral des immeubles visés au 2°, de leur situation, de leur destination ou de leur affectation et des autres ressources dont les conjoints disposent, ainsi que du fait qu'un tiers a ou n'a pas la jouissance desdits immeubles.

§ 2. — Le Roi détermine :

1° les modalités d'application du présent article lorsque le demandeur ou son conjoint ont la qualité de propriétaire ou d'usufruitier indivis;

2° dans quels cas, dans quelles conditions et dans quelle mesure le revenu cadastral d'un immeuble, grevé d'hypothèque ou acquis moyennant le paiement d'une rente viagère, est porté en compte à concurrence d'un montant réduit.

§ 3. — Le Roi fixe les modalités suivant lesquelles il est tenu compte, pour la détermination des ressources, des biens immobiliers sis à l'étranger.

Art. 13.

§ 1er. — Si le demandeur ou son conjoint ont, au cours des dix années qui précèdent la date à laquelle la demande de revenu garanti produit ses effets, cédé à titre gratuit ou à titre onéreux des biens mobiliers ou immobiliers, il est porté en compte un revenu fixé forfaitairement par le Roi, sur la base de la valeur vénale des biens au moment de la cession.

Le Roi détermine :

1° dans quelles conditions des abattements peuvent être effectués sur la valeur vénale des biens cédés;

2° comment la valeur vénale des biens cédés est établie, lorsque le demandeur ou son conjoint n'ont pas cédé la pleine propriété d'un bien.

La valeur vénale des biens qui constituent l'équipement d'une entreprise agricole est, pour l'application du présent article, fixée forfaitairement par le Roi, suivant les régions agricoles.

De bepalingen van dit artikel zijn niet van toepassing op de opbrengst of op het deel van de opbrengst van de afstand welke teruggevonden wordt in het in aanmerking genomen vermogen. Op deze opbrengst of op dit deel van de opbrengst zijn de bepalingen van artikel 8 en naar gelang van het geval de bepalingen van de artikelen 11 of 12 toepasselijk.

§ 2. — Wanneer de opbrengst van de afstand van roerende of onroerende goederen een lijfrente is, wordt gedurende de periode van tien jaar die volgt op de afstand, het bedrag aangerekend, bekomen bij toepassing van de bepalingen van § 1, eerste tot vierde lid; dat bedrag mag evenwel niet lager zijn dan het bedrag van de lijfrente. Na het verstrijken van die periode van tien jaar, wordt het bedrag van de lijfrente aangerekend.

Indien de lijfrente door middel van de betaling van een enige premie of van periodieke premies bij een erkende verzekeringsinstelling is gevestigd, wordt, gedurende de periode van tien jaar die volgt op de ingangsdatum van de rente, een bedrag vastgesteld dat overeenkomstig artikel 11 op forfaitaire wijze is berekend op het kapitaal dat de prijs van de rente op die datum vertegenwoordigt; dat bedrag mag evenwel niet lager zijn dan het bedrag van de lijfrente. Na het verstrijken van die periode van tien jaar, wordt het bedrag van de lijfrente aangerekend.

§ 3. — De bepalingen van § 1 zijn niet van toepassing op de goederen die het voorwerp uitmaken van een onteigening ten algemenen nutte na de ingangsdatum van het gewaarborgd inkomen. In dit geval blijft, gedurende de periode van tien jaar die volgt op de onteigening, het voor die goederen aangerekend bedrag ongewijzigd.

Na afloop van die periode van tien jaar, wordt de opbrengst van de onteigening, die eventueel in het aanmerking genomen vermogen wordt teruggevonden, aangerekend, naar gelang van het geval overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 11 of 12, zonder evenwel dat het aldus bekomen bedrag het in vorig lid bedoeld bedrag overschrijden.

De Koning bepaalt welke afstanden, voor de toepassing van dit artikel, kunnen worden gelijkgesteld met onteigeningen ten algemenen nutte.

Art. 14.

De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, het bedrag bepalen tot beloop waarvan de overeenkomstig de artikelen 8 tot 13 bepaalde bestaansmiddelen niet in aanmerking worden genomen voor de toepassing van artikel 7.

Dit bedrag kan, in de door de Koning vastgestelde gevallen en voorwaarden, verschillen naargelang de categorieën van minder-valideën, naargelang de toestand of de gezinslast van de aanvrager en naargelang deze al dan niet gezinshoofd is; de Koning bepaalt wat verstaan moet worden onder « gezinshoofd ».

Bij de in de eerste en tweede leden bedoelde bedragen zal, vanaf 1 januari 1975, op 1 januari van ieder jaar een herwaarderingscoëfficiënt worden gevoegd, vastgesteld overeenkomstig artikel 29, § 4, eerste lid van het koninklijk besluit n° 50 van 24 oktober 1967 betreffende de rust- en overlevingspensioen der werknemers, ingevoegd bij de wet van 28 maart 1973 en gewijzigd bij de wet van 27 december 1973.

Art. 15.

De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de bepalingen van de artikelen 8 tot 13 wijzigen teneinde de weerslag van de bestaansmiddelen die in aanmerking

Les dispositions du présent article ne sont pas applicables au produit ou à la partie du produit de la cession qui se retrouve dans le patrimoine pris en considération. A ce produit ou à cette partie du produit sont applicables les dispositions de l'article 8 et, selon le cas, les dispositions des articles 11 ou 12.

§ 2. — Lorsque le produit de la cession de biens mobiliers ou immobiliers est une rente viagère, il est porté en compte, pendant la période de dix ans qui suit la cession, le montant obtenu par application des dispositions du § 1er, alinéas 1er à 4; ce montant ne peut toutefois être inférieur au montant de la rente viagère. Cette période de dix ans révolue, le montant de la rente est porté en compte.

Si la rente viagère est constituée auprès d'un organisme assureur agréé par le paiement d'une prime unique ou de primes périodiques, il est porté en compte, pendant la période de dix années qui suit la date de prise de cours de la rente, un montant calculé forfaitairement conformément à l'article 11 sur le capital qui représente le prix de la rente à cette date; ce montant ne peut toutefois pas être inférieur au montant de la rente viagère. Cette période de dix ans révolue, le montant de la rente viagère est porté en compte.

§ 3. — Les dispositions du § 1er ne sont pas applicables aux biens qui font l'objet d'une expropriation pour cause d'utilité publique après la date de prise de cours du revenu garanti. Dans ce cas, le montant porté en compte pour ces biens reste invariable pendant la période de dix ans qui suit l'expropriation.

Cette période de dix ans étant révolue, le produit de l'expropriation, qui se retrouve éventuellement dans le patrimoine pris en considération, est porté en compte, selon le cas, conformément aux dispositions des articles 11 ou 12, sans toutefois que le montant ainsi obtenu puisse dépasser le montant visé à l'alinéa précédent.

Le Roi détermine les cessions qui, pour l'application du présent article, sont assimilées aux expropriations pour cause d'utilité publique.

Art. 14.

Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, fixer le montant à concurrence duquel les ressources déterminées conformément aux articles 8 à 13 ne sont pas prises en considération pour l'application de l'article 7.

Ce montant peut varier, dans les cas et dans les conditions fixés par le Roi, selon les catégories de handicapés, selon la situation ou les charges familiales du demandeur et selon que celui-ci est chef de ménage ou non; le Roi détermine ce qu'il faut entendre par « chef de ménage ».

Les montants visés aux premier et deuxième alinéas, sont, à partir du 1er janvier 1975, affectés, au 1er janvier de chaque année, du coefficient de réévaluation déterminé conformément à l'article 29, § 4, premier alinéa de l'arrêté royal n° 50 du 24 octobre 1967 relatif à la pension de retraite et de survie des travailleurs salariés, inséré par la loi du 28 mars 1973 et modifié par la loi du 27 décembre 1973.

Art. 15.

Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, modifier les dispositions des articles 8 à 13, afin de réduire l'incidence des ressources prises en considération pour l'ap-

worden genomen voor de toepassing van artikel 7 te verminderen door desgevallend een onderscheid te maken naargelang de categorieën van minder-validen, die Hij bepaalt.

Art. 16.

§ 1. — Onverminderd de toepassing van de bepalingen van artikel 19, worden voor de toepassing van artikel 7 in aanmerking genomen :

1° de pensioenen evenals alle prestaties die aan de aanvrager of aan zijn echtgenoot worden toegekend hetzij in toepassing van een Belgische verplichte pensioenregeling ingesteld bij of krachtens een wet, een provinciaal reglement of door de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen, hetzij in toepassing van een buitenlandse verplichte pensioenregeling, hetzij bij wijze van vergoedingen, bijlagen of pensioenen welke tot herstel of als schadeloosstelling aan oorlogsslachtoffers of hun rechtverlrijgenden worden toegekend;

2° de prestaties die in uitvoering van de wet van 1 april 1969 tot instelling van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden worden toegekend of behouden;

3° de renten verkregen ingevolge stortingen als vrijwillig verzekerde verricht overeenkomstig de bij besluit van de Regent van 12 september 1946 samengeordende wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood;

4° de pensioenen verkregen overeenkomstig de wet van 12 februari 1963 betreffende de inrichting van een ouderdoms- en overlevingspensioen ten behoeve van de vrijwillig verzekerden;

5° de renten toegekend krachtens een rust- of overlevingspensioenregeling.

De Koning bepaalt in welke gevallen, onder welke voorwaarden en tot beloop van welke bedragen de in het eerste lid, 3° tot 5° bedoelde prestaties kunnen worden vrijgesteld; deze vrijstelling kan verschillen naargelang de categorieën van minder-validen.

§ 2. — Voor de toepassing van dit artikel wordt er slechts rekening gehouden met het werkelijk betaald bedrag.

De Koning kan evenwel bepalen in welke gevallen en onder welke voorwaarden de vermindering of de schorsing van een in § 1 bedoelde prestatie niet in aanmerking zal worden genomen, door desgevallend een onderscheid te maken naargelang de categorieën van minder-validen.

§ 3. — De Koning kan evenwel, bij een in Ministerraad overlegd besluit, vaststellen in welke mate de in § 1, rekening houdend met § 2, bedoelde prestaties niet in aanmerking worden genomen voor de toepassing van artikel 7.

Dat bedrag kan verschillen, in de gevallen en onder de voorwaarden vastgesteld door de Koning, naargelang de categorieën van minder-validen, naargelang de toestand of de gezinslast van de aanvrager en naargelang deze al dan niet « gezinshoofd » is; de Koning bepaalt wat moet verstaan worden onder « gezinshoofd ».

Dat bedrag verschilt overeenkomstig de bepalingen van artikel 6, § 2.

Onverminderd de toepassing van de bepalingen van het derde lid, worden bij de evenbedoelde bedragen, vanaf 1 januari 1975, op 1 januari van ieder jaar, een herwaarderingscoëfficiënt gevoegd, vastgesteld overeenkomstig het artikel 29, § 4, eerste lid van het koninklijk besluit n° 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen der werknemers, ingevoegd bij de wet van 28 maart 1973 en gewijzigd bij de wet van 27 december 1973.

application de l'article 7 en distinguant, le cas échéant, selon les catégories de handicapés qu'il détermine.

Art. 16.

§ 1er. — Sans préjudice de l'application des dispositions de l'article 19, sont prises en considération pour l'application de l'article 7 :

1° les pensions ainsi que toutes prestations accordées au demandeur ou à son conjoint, soit en application d'un régime obligatoire belge de pension institué par ou en vertu d'une loi, d'un règlement provincial ou par la Société nationale des chemins de fer belges, soit en application d'un régime obligatoire étranger de pension, soit au titre d'indemnités, d'allocations ou pensions accordées à titre de réparation ou de dédommagement à des victimes de la guerre ou à leurs ayants droit;

2° les prestations accordées ou conservées en exécution de la loi du 1er avril 1969 instituant un revenu garanti aux personnes âgées;

3° les rentes acquises à la suite de versements effectués en qualité d'assuré libre, conformément aux lois coordonnées par l'arrêté du Régent du 12 septembre 1946 relatives à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré;

4° les pensions acquises conformément à la loi du 12 février 1963 relative à l'organisation d'un régime de pension de retraite et de survie au profit des assurés libres;

5° les rentes accordées en vertu d'un régime de pension de retraite ou de survie.

Le Roi détermine dans quels cas, dans quelles conditions et à concurrence de quels montants les prestations visées au premier alinéa, 3° à 5°, peuvent être immunisées; cette immunisation peut varier selon les catégories de handicapés.

§ 2. — Il n'est tenu compte, pour l'application du présent article, que du montant réellement liquidé.

Le Roi peut toutefois déterminer dans quels cas et dans quelles conditions la réduction ou la suspension d'une prestation visée au § 1er ne sera pas prise en considération, en distinguant, le cas échéant, selon les catégories de handicapés.

§ 3. — Le Roi peut toutefois, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, fixer le montant à concurrence duquel les prestations visées au § 1er, compte tenu du § 2, ne sont pas prises en considération pour l'application de l'article 7.

Ce montant peut varier, dans les cas et dans les conditions fixés par le Roi, selon les catégories de handicapés, selon la situation ou les charges familiales du demandeur et selon que celui-ci est chef de ménage ou non; le Roi détermine ce qu'il faut entendre par « chef de ménage ».

Ce montant varie conformément aux dispositions de l'article 6, § 2.

Sans préjudice de l'application des dispositions du troisième alinéa, les montants susvisés sont, à partir du 1er janvier 1975, affectés au 1er janvier de chaque année du coefficient de réévaluation déterminé conformément à l'article 29, § 4, premier alinéa de l'arrêté royal n° 50 du 24 octobre 1967 relatif à la pension de retraite et de survie des travailleurs salariés, inséré par la loi du 28 mars 1973 et modifié par la loi du 27 décembre 1973.

HOOFDSTUK V.

Tegemoetkoming voor hulp van derde.

Art. 17.

§ 1. — Aan de minder-validen die het gewaarborgd inkomen genieten, mag een tegemoetkoming voor hulp van derde worden toegekend, onder de voorwaarden en volgens de modaliteiten door de Koning bepaald.

De Koning kan eveneens bepalen onder welke voorwaarden en volgens welke modaliteiten die tegemoetkoming aan andere personen dan die in het eerste lid bedoeld mag worden toegekend. In dat geval, bepaalt de Koning eveneens het bedrag van de tegemoetkoming voor hulp van derde; dat bedrag kan verschillen naar gelang de categorieën van minder-validen die de Koning bepaalt.

De Koning kan het toekennen van deze tegemoetkoming afhankelijk stellen van het onmisbaar karakter van de hulp van derde; in dat geval bepaalt de Koning de wijze waarop zulks wordt bewezen.

§ 2. — Het jaarbedrag van de tegemoetkoming voor hulp van derde is gelijk aan 10 000 F, 15 000 F en 20 000 F, naargelang de minder-valide tot de categorie I, II of III behoort, zoals die categorieën in het vierde lid zijn bepaald.

Deze bedragen worden respectievelijk gebracht op 15 000 F, 22 500 F en 45 000 F zo de gerechtigde ten minste 25 jaar oud is en, ten vroegste, vanaf de eerste dag van de maand die volgt op die tijdens welke de gerechtigde de leeftijd van 25 jaar bereikt.

Evengenoemde bedragen verschillen overeenkomstig de bepalingen van het artikel 6, § 2; ze zijn gekoppeld aan het indexcijfer 131,88 der consumptieprijzen.

De Koning bepaalt de modaliteiten volgens welke voor het toekennen van de in het eerste lid bedoelde tegemoetkoming de verschillende graden van behoefte aan hulp van derde in categorieën worden gerangschikt.

De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de in het eerste lid bedoelde bedragen verhogen.

Onverminderd de toepassing van de bepalingen van het derde lid, worden bij de evengenoemde bedragen, vanaf 1 januari 1975, op 1 januari van ieder jaar, een herwaarderingscoëfficiënt gevoegd, vastgesteld overeenkomstig het artikel 29, § 4, eerste lid van het koninklijk besluit n° 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen der werknemers, ingevoegd bij de wet van 28 maart 1973 en gewijzigd bij de wet van 27 december 1973.

HOOFDSTUK VI.

Cumulaties.

Art. 18.

Indien elk van de niet van tafel en bed gescheiden of de feitelijk gescheiden echtgenoten het gewaarborgd inkomen kunnen bekomen, dan kan dit worden verminderd in de mate en volgens de door de Koning bepaalde regelen.

Art. 19.

De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, bepalen in welke gevallen, onder welke voorwaarden en in welke mate de cumulatie van het gewaarborgd inkomen met andere prestaties van de sociale zekerheid of sociale voorzorg is toegelaten.

CHAPITRE V.

De l'allocation pour l'aide d'une tierce personne.

Art. 17.

§ 1er. — Une allocation pour l'aide d'une tierce personne peut être accordée aux handicapés bénéficiaires du revenu garanti, dans les conditions et selon les modalités que le Roi détermine.

Le Roi peut également déterminer dans quelles conditions et selon quelles modalités cette allocation peut être accordée à d'autres personnes que celles visées au premier alinéa. Dans ce cas, le Roi fixe également le montant de l'allocation pour l'aide d'une tierce personne; ce montant peut varier selon les catégories de handicapés que le Roi détermine.

Le Roi peut subordonner l'octroi de cette allocation au caractère indispensable de l'aide d'une tierce personne; dans ce cas, le Roi détermine comment ce caractère est prouvé.

§ 2. — Le montant annuel de l'allocation pour l'aide d'une tierce personne est égal à 10 000 F, 15 000 F et 20 000 F, selon que le handicapé appartient à la catégorie I, II ou III, telles que ces catégories sont définies ou troisième alinéa.

Ces montants sont portés à 15 000 F, 22 500 F et 45 000 F si le bénéficiaire est âgé d'au moins de 25 ans et, au plus tôt, à partir du premier jour du mois qui suit celui au cours duquel le bénéficiaire atteint l'âge de 25 ans.

Les montants susvisés varient conformément aux dispositions de l'article 6, § 2; ils sont rattachés à l'indice 131,88 des prix à la consommation.

Le Roi détermine les modalités selon lesquelles les différents degrés de besoin en aide d'une tierce personne sont classés en catégories pour l'octroi de l'allocation visée au premier alinéa.

Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, augmenter les montants visés au premier alinéa.

Sans préjudice de l'application des dispositions du troisième alinéa, les montants susvisés sont, à partir du 1er janvier 1975, affectés au 1er janvier de chaque année du coefficient de réévaluation déterminé conformément à l'article 29, § 4, premier alinéa, de l'arrêté royal n° 50 du 24 octobre 1967 relatif à la pension de retraite et de survie des travailleurs salariés, inséré par la loi du 28 mars 1973 et modifié par la loi du 27 décembre 1973.

CHAPITRE VI.

Des cumuls.

Art. 18.

Lorsque les conjoints non séparés de corps ou de fait peuvent obtenir chacun le revenu garanti, celui-ci peut être réduit dans la mesure et selon les règles fixées par le Roi.

Art. 19.

Le Roi peut déterminer, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, dans quels cas, dans quelles conditions et dans quelle mesure le cumul du revenu garanti est autorisé avec d'autres prestations de sécurité sociale ou de prévoyance sociale.

HOOFDSTUK VII.

De aanvragen, het onderzoek ervan en de beslissingen.

Art. 20.

§ 1. — De bij deze wet voorziene prestaties worden toegekend op aanvraag van de minder-valide.

Een nieuwe aanvraag mag worden ingediend wanneer zich volgens de aanvrager wijzigingen voordoen welke de toekenning of de verhoging van deze prestaties rechtvaardigen.

De Koning bepaalt de inlichtingen die in de aanvraag moeten worden verstrekt alsmede de wijze waarop deze aanvraag wordt ingediend.

§ 2. — De Koning kan eveneens, bij een in Ministerraad overlegd besluit, bepalen :

1° in welke gevallen en onder welke voorwaarden, in afwijking van § 1, het recht op de in uitvoering van deze wet toegekende prestaties mag worden onderzocht of ambtshalve herzien;

2° in welke gevallen en onder welke voorwaarden, de in artikel 23 bedoelde autoriteit eventueel in de rechten treedt van de minder-valide of van zijn echtgenoot op sociale prestaties;

3° in welke gevallen en onder welke voorwaarden het recht van de gerechtigden van deze wet op andere sociale prestaties ambtshalve mag worden onderzocht.

Art. 21.

De bestaansmiddelen worden geraamd op grond van de aangifte van de aanvrager.

De inlichtingen worden nagezien en desgevallend verbeterd door de Minister wiens bevoegdheid de Sociale Voorzorg behoort of door de ambtenaren die hij daartoe machtigt. Bij het onderzoek van elke aanvraag wordt rekenig gehouden met de inlichtingen die de administratie van de belastingen of de administratie der registratie op verzoek van evengenoemde overheidspersonen verstrekt.

De prestaties mogen echter zonder verder onderzoek geweigerd worden indien voldoende elementen voorhanden zijn waaruit duidelijk blijkt dat de aanvrager de voorwaarden niet vervult om de prestaties te bekomen.

De gemachtigde ambtenaren hebben in de uitoefening van hun controleopdracht vrije toegang tot al de lokalen en werkplaatsen, behalve tot de woonruimte.

De Koning bepaalt de inlichtingen en documenten welke de openbare besturen, de instellingen en particulieren aan de gemachtigde ambtenaren moeten verstrekken.

Art. 22.

De gerechtigde moet aangifte doen zodra nieuwe gegevens het bedrag van de in aanmerking te nemen bestaansmiddelen kunnen doen verhogen.

De Koning bepaalt de inlichtingen die in de aangifte moeten worden verstrekt alsmede de modaliteiten van indiening ervan.

Art. 23.

De Minister die de Sociale Voorzorg onder zijn bevoegdheid heeft of de door hem gemachtigde ambtenaren beslissen over de aanvragen om prestaties, welke in uitvoering

CHAPITRE VII.

Des demandes, de leur instruction et des décisions.

Art. 20.

§ 1. — Les prestations prévues par la présente loi sont accordées à la demande du handicapé.

Une nouvelle demande peut être introduite lorsque, selon le demandeur, des modifications sont intervenues qui justifient l'octroi ou l'augmentation de ces prestations.

Le Roi détermine les renseignements qui doivent être fournis dans la demande et les modalités d'introduction de celle-ci.

§ 2. — Le Roi peut également, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, déterminer :

1° les cas et les conditions dans lesquels par dérogation au § 1, le droit aux prestations accordées en exécution de la présente loi peut être examiné ou revu d'office;

2° dans quels cas et dans quelles conditions l'autorité visée à l'article 23 est éventuellement subrogée dans les droits du handicapé ou de son conjoint à des prestations sociales;

3° dans quels cas et dans quelles conditions le droit des bénéficiaires de la présente loi à d'autres prestations sociales peut être examiné d'office.

Art. 21.

L'évaluation des ressources est fondée sur la déclaration du demandeur.

Les renseignements sont contrôlés et, le cas échéant, rectifiés par le Ministre qui a la Prévoyance sociale dans ses attributions ou par les fonctionnaires qu'il délègue à cette fin. Pour l'examen de chaque demande, il est tenu compte des renseignements que l'administration des contributions ou l'administration de l'enregistrement ont fournis à la requête des dites autorités.

Toutefois, les prestations peuvent être refusées sans autre examen s'il y a suffisamment d'éléments dont il résulte clairement que le demandeur ne remplit pas les conditions pour obtenir les prestations.

Les fonctionnaires délégués ont libre accès, pour l'accomplissement de leur mission de contrôle, à tous les locaux et ateliers, à l'exception de l'habitation.

Le Roi détermine les renseignements et documents que les administrations publiques, les organismes et les personnes privées doivent fournir aux fonctionnaires délégués.

Art. 22.

Le bénéficiaire doit introduire une déclaration dès que de nouveaux éléments sont susceptibles d'accroître le montant des ressources à prendre en considération.

Le Roi détermine les renseignements qui doivent être fournis dans la déclaration et les modalités d'introduction de celle-ci.

Art. 23.

Le Ministre qui a la Prévoyance sociale dans ses attributions ou les fonctionnaires délégués par lui statuent sur les demandes de prestations introduites en exécution de la

van deze wet zijn ingediend en over de rechten op prestaties die krachtens artikel 20, § 2, 1°, ambtshalve worden onderzocht of herzien.

Art. 24.

De toekenning van de door deze wet voorziene prestaties heeft uitwerking de eerste dag van de maand die volgt op die van indiening van de aanvraag, onverminderd het derde lid, en ten vroegste op de eerste dag van de maand die volgt op die tijdens welke de aanvrager aan de door deze wet voorziene voorwaarden voldoet.

De Koning kan de gevallen en de voorwaarden bepalen waarin in afwijking op het eerste lid, de beslissing die volgt op een aanvraag om gewaarborgd inkomen terugwerkende kracht kan hebben.

De Koning bepaalt de voorwaarden waaronder de in toepassing van artikel 20, § 2, genomen beslissingen uitwerking hebben.

Art. 25.

De Koning kan de gevallen en de voorwaarden bepalen waarin :

1° de aanvraag of het ambtshalve onderzoek van het gewaarborgd inkomen als een aanvraag om toepassing van een verplichte Belgische pensioenregeling kan worden beschouwd; in dat geval bepaalt de Koning tevens de voorwaarden waaronder de beslissingen die ingevolge deze aanvraag om toepassing worden genomen, uitwerking hebben;

2° in afwijking van artikel 11 van de wet van 1 april 1969 tot instelling van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden, de eventuele rechten op gewaarborgd inkomen voor bejaarden ambtshalve kunnen worden onderzocht uit hoofde van de gerechtigden of van de aanvragers om het gewaarborgd inkomen; in dat geval, bepaalt de Koning de voorwaarden waaronder de beslissingen die ingevolge dit ambtshalve onderzoek genomen worden, uitwerking hebben.

HOOFDSTUK VIII.

Betalingswijze.

Art. 26.

De prestaties worden uitbetaald door de door de Koning aangeduide instelling, onder de voorwaarden en volgens de modaliteiten door Hem bepaald.

Art. 27.

De Koning bepaalt het gedeelte van het gewaarborgd inkomen dat een commissie van openbare onderstand of het Speciaal Onderstandsfonds mag eisen als aandeel in de hospitalisatiekosten van de gerechtigde.

Art. 28.

De Koning wijst de personen aan die in geval van overlijden van de gerechtigde recht hebben op de vervallen en nog niet uitbetaalde achterstallen van de prestaties, en bepaalt de rangorde waarin deze personen hun recht kunnen uitoefenen, de vormvereisten die moeten worden nageleefd, alsmede de termijn voor het indienen van de aanvraag.

présente loi et sur les droits aux prestations examinés ou revus d'office en vertu de l'article 20, § 2, 1°.

Art. 24.

L'octroi des prestations prévues par la présente loi produit ses effets le premier jour du mois qui suit celui de l'introduction de la demande, sans préjudice du troisième alinéa, et au plus tôt le premier jour du mois qui suit celui au cours duquel le demandeur satisfait aux conditions prévues par la présente loi.

Le Roi peut déterminer les cas et les conditions dans lesquels la décision consécutive à une demande de revenu garanti peut, par dérogation au premier alinéa, produire des effets rétroactifs.

Le Roi détermine les conditions dans lesquelles les décisions prises en application de l'article 20, § 2, produisent leurs effets.

Art. 25.

Le Roi peut déterminer les cas et les conditions dans lesquels :

1° la demande ou l'examen d'office du revenu garanti peut être considéré comme une demande d'application d'un régime obligatoire belge de pension; dans ce cas, le Roi fixe également les conditions dans lesquelles les décisions prises consécutivement à cette demande d'application produisent leurs effets;

2° par dérogation à l'article 11 de la loi du 1er avril 1969 instituant un revenu garanti aux personnes âgées, les droits éventuels au revenu garanti aux personnes âgées peuvent être examinés d'office dans le chef des bénéficiaires ou des demandeurs du revenu garanti; dans ce cas, le Roi fixe les conditions dans lesquelles les décisions prises consécutivement à cet examen d'office produisent leurs effets.

CHAPITRE VIII.

Des modalités de paiement.

Art. 26.

Les prestations sont payées par l'organisme désigné par le Roi, dans les conditions et selon les modalités qu'il détermine.

Art. 27.

Le Roi détermine la quotité du revenu garanti qu'une commission d'assistance publique ou le Fonds spécial d'assistance peuvent exiger comme part d'intervention dans les frais d'hospitalisation du bénéficiaire.

Art. 28.

Le Roi désigne les personnes qui, en cas de décès du bénéficiaire, ont droit aux arrérages échus et non payés des prestations, détermine l'ordre dans lequel ces personnes peuvent exercer leur droit, les formalités qui doivent être observées, ainsi que le délai pour l'introduction de la demande.

Art. 29.

De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de gevallen en de voorwaarden bepalen waarin de prestaties in de mate en voor een duur die Hij bepaalt, niet mogen worden uitbetaald aan de minder-validen die :

1° geheel of gedeeltelijk ten laste van openbare besturen of van de instellingen van de tak ziekte- en invaliditeits-verzekering, opgenomen zijn in de door Hem bepaalde inrichtingen;

2° in gevangenschappen zijn opgesloten of die in een gesticht tot bescherming van de maatschappij of in een bedelaars-kolonie zijn opgenomen.

HOOFDSTUK IX.

Sancties en geschillen.

Art. 30.

De Koning bepaalt de gevallen en de voorwaarden waaronder sancties worden toegepast wanneer de aanvrager nalaat de bestaansmiddelen aan te geven waarvan hij het bestaan kent.

Die sancties kunnen verschillen naargelang de aanvrager al dan niet bedrieglijk heeft gehandeld.

Geen enkele sanctie mag nog worden uitgesproken wanneer een termijn van twee jaar is verstreken, te rekenen vanaf de dag waarop de nalatigheid werd gepleegd. Geen enkele sanctie mag nog worden toegepast wanneer een termijn van twee jaar is verstreken vanaf de dag waarop de sanctie definitief is geworden.

Art. 31.

De arbeidsrechtbank beslist over de betwistingen betreffende de rechten welke voortvloeien uit deze wet en mag, op verzoek van de Minister die de Sociale Voorzorg onder zijn bevoegdheid heeft of van de door hem gemachtigde ambtenaren, de in artikel 30 voorziene sancties toepassen.

De betwiste administratieve beslissingen moeten op straffe van verval binnen een termijn van één maand te rekenen vanaf de datum van hun betekening bij de bevoegde arbeidsrechtbank worden ingediend.

De bij de arbeidsrechtbank ingediende rechtsvordering is niet schorsend.

Art. 32.

Artikel 582, 1°, van de wet van 10 oktober 1967 houdende het Gerechtelijk Wetboek, gewijzigd bij de wet van 27 juni 1969, wordt vervangen door de volgende bepaling :

« 1° van de betwistingen betreffende de toekenning van tegemoetkomingen ten voordele van minder-validen en de toepassing van de wet tot instelling van een gewaarborgd inkomen voor minder-validen. Zij kan, op verzoek van de Minister die de Sociale Voorzorg onder zijn bevoegdheid heeft of van de door hem gemachtigde ambtenaren, de sancties toepassen die zijn voorzien in artikel 30 van evengenoemde wet. »

Art. 29.

Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil d' Ministres, déterminer les cas et les conditions dans lesquels le paiement des prestations peut, dans la mesure et pour une durée qu'il fixe, être suspendu à l'égard des handicapés qui :

1° séjournent, totalement ou partiellement, à charge des pouvoirs publics ou des organismes du secteur d'assurance maladie-invalidité, dans les établissements qu'il détermine;

2° sont détenus en prison ou internés dans un établissement de défense sociale ou un dépôt de mendicité.

CHAPITRE IX.

Des sanctions et des contestations.

Art. 30.

Le Roi détermine les cas et les conditions dans lesquels des sanctions sont applicables lorsque le demandeur omet de déclarer des ressources dont il connaît l'existence.

Ces sanctions peuvent varier selon que le demandeur a agi ou non avec intention frauduleuse.

Aucune sanction ne peut plus être prononcée lorsqu'un délai de deux ans s'est écoulé, à compter du jour où l'omission a été commise. Aucune sanction ne peut plus être appliquée lorsqu'un délai de deux ans s'est écoulé, à compter du jour où la sanction est devenue définitive.

Art. 31.

Le tribunal du travail statue sur les contestations qui ont pour objet des droits résultant de la présente loi et peut appliquer, à la demande du Ministre qui a la Prévoyance sociale dans ses attributions ou des fonctionnaires délégués par lui, les sanctions prévues à l'article 30.

Les décisions administratives contestées doivent, sous peine de déchéance, être soumises au tribunal du travail compétent dans un délai d'un mois à dater de leur notification.

L'action introduite devant le tribunal du travail n'est pas suspensive.

Art. 32.

L'article 582, 1°, de la loi du 10 octobre 1967 contenant le Code judiciaire, modifié par la loi du 27 juin 1969, est remplacé par la disposition suivante :

« 1° des contestations relatives à l'octroi d'allocations au profit des handicapés et à l'application de la loi portant création d'un revenu garanti aux handicapés. Il peut appliquer, à la demande du Ministre qui a la Prévoyance sociale dans ses attributions ou des fonctionnaires délégués par lui, les sanctions prévues à l'article 30 de la loi précitée. »

HOOFDSTUK X.

Financiering.

Art. 33.

De uitgaven die uit de toepassing van deze wet voortvloeien zijn ten laste van het Rijk.

Art. 34.

Op de betalingsordonnanties van de prestaties moet het in artikel 14, eerste lid van de organieke wet van het Rekenhof van 29 oktober 1846 voorziene visum niet worden aangebracht.

De verantwoording van die uitgaven die gedaan worden bij middel van kredietopeningen, geschiedt door overlegging van de samenvattende betalingsborderellen, welke door de Minister die de Sociale Voorzorg onder zijn bevoegdheid heeft of door zijn afgevaardigde zijn goedgekeurd en afgestempeld door het Postcheckambt.

HOOFDSTUK XI.

De Hoge Raad voor Minder-validen en de Commissie voor sociaal hulpbetoon aan minder-validen.

Art. 35.

Bij het Ministerie van Sociale Voorzorg wordt een Hoge Raad voor minder-validen ingesteld, waarvan de Koning de bevoegdheden, de samenstelling en de werking bepaalt.

Om de bevoegdheden die Hem door deze wet zijn toevertrouwd uit te oefenen, wint de Koning het advies in van de Hoge Raad voor minder-validen.

Binnen de maand brengt de Hoge Raad advies uit over al de kwesties die hem door de Minister die de Sociale Voorzorg onder zijn bevoegdheid heeft, zijn voorgelegd; deze termijn kan, op verzoek van de Minister, tot tien volle dagen worden teruggebracht. De Hoge Raad mag ook aan de Minister elk voorstel doen dat hij nuttig acht.

Art. 36.

Bij het Ministerie van Sociale Voorzorg wordt een Commissie voor sociaal hulpbetoon aan minder-validen ingesteld, waarvan de Koning de bevoegdheden, de samenstelling en de werking bepaalt.

HOOFDSTUK XII.

Algemene bepalingen.

Art. 37.

De Minister die de Sociale Voorzorg onder zijn bevoegdheid heeft, stelt op voorstel of na advies van de Hoge Raad voor minder-validen, de handleiding op die gebruikt wordt voor het ramen van het handicappercentage,

CHAPITRE X.

Du financement.

Art. 33.

Les dépenses résultant de l'application de la présente loi sont à charge de l'Etat.

Art. 34.

Les ordonnances de paiement des prestations ne doivent pas être munies du visa prévu à l'article 14, premier alinéa, de la loi organique de la Cour des Comptes du 29 octobre 1846.

La justification de ces dépenses, réalisées au moyen d'ouvertures de crédit, se fait par la déposition de bordereaux récapitulatifs de paiement, approuvés par le Ministre qui a la Prévoyance sociale dans ses attributions ou par son délégué et cachetés par le Service des Chèques postaux.

CHAPITRE XI.

Du Conseil supérieur des handicapés et de la Commission d'aide sociale aux handicapés.

Art. 35.

Il est institué, auprès du Ministère de la Prévoyance sociale, un Conseil supérieur des handicapés, dont le Roi fixe les attributions, la composition et le mode de fonctionnement.

Le Roi prend l'avis du Conseil supérieur des handicapés pour exercer les attributions qui Lui sont confiées par la présente loi.

Le Conseil supérieur émet un avis, dans le mois, sur toutes les questions qui lui sont soumises par le Ministre qui a la Prévoyance sociale dans ses attributions; à la demande du Ministre, ce délai peut être réduit à dix jours francs. Le Conseil supérieur peut également présenter au Ministre toute proposition qu'il estime utile.

Art. 36.

Il est institué, auprès du Ministère de la Prévoyance sociale, une commission d'aide sociale aux handicapés, dont le Roi fixe les attributions, la composition et le mode de fonctionnement.

CHAPITRE XII.

Dispositions générales.

Art. 37.

Le Ministre qui a la Prévoyance sociale dans ses attributions arrête, sur proposition ou après avis du Conseil supérieur des handicapés, le guide utilisé pour l'évaluation des taux de handicap.

Art. 38.

De Minister die de Sociale Voorzorg onder zijn bevoegdheid heeft, kan van de terugvordering van de onverschuldigd betaalde prestaties afzien, onder de door de Koning vastgestelde voorwaarden.

Voor de toepassing van het eerste lid, dient door « prestaties » te worden verstaan :

- a) het gewaarborgd inkomen voor minder-validen;
- b) de tegemoetkomingen voor hulp van derde, toegekend aan de in sub. a) bedoelde gerechtigden op het gewaarborgd inkomen.

De Koning kan de in het tweede lid bedoelde opsomming wijzigen.

Art. 39.

De Koning bepaalt de voorwaarden waaronder kan worden afgezien van de terugvordering van de tegemoetkomingen voor hulp van derde die ten onrechte aan de in artikel 17, § 1, tweede lid, bedoelde gerechtigden werden betaald.

Art. 40.

Artikel 1410, § 2, 3°, van de wet van 10 oktober 1967 houdende het Gerechtelijk Wetboek, gewijzigd bij de wet van 27 juni 1969 wordt vervangen door de volgende bepaling :

« 3° de sommen die betaald worden als tegemoetkomingen en als gewaarborgd inkomen aan minder-validen; ».

Art. 41.

Artikel 21, § 1, 1°, e, van de wet van 13 juni 1966 betreffende de rust- en overlevingspensioenen voor arbeiders, bedienden, zeevarenden onder Belgische vlag, mijnwerkers en vrijwillig verzekerden, ingevoegd bij de wet van 27 juli 1971, gewijzigd bij de wetten van 28 maart 1973 en 6 juli 1973, wordt aangevuld met de volgende bepaling :

« De Koning kan deze opsomming wijzigen. ».

Art. 42.

De Koning kan de bestaande wetbepalingen wijzigen teineinde ze in overeenstemming te brengen met de bepalingen van deze wet of met de in uitvoering van deze wet genomen bepalingen.

HOOFDSTUK XIII.

Overgangs- en slotbepalingen.

Art. 43.

§ 1. — De Koning bepaalt de modaliteiten en de voorwaarden volgens welke de bepalingen van deze wet ambtshalve zullen worden toegepast :

Art. 38.

Le Ministre qui a la Prévoyance sociale d'attributions peut renoncer à la récupération des prestations payées indûment, dans les conditions fixées par le Roi.

Pour l'application du premier alinéa, il faut entendre par « prestation »

- a) le revenu garanti aux handicapés;
- b) les allocations pour l'aide d'une tierce personne accordées aux bénéficiaires du revenu garanti visés sub a.

Le Roi peut modifier l'énumération visée à l'alinéa 2.

Art. 39.

Le Roi détermine les conditions dans lesquelles il peut être renoncé à la récupération des allocations pour l'aide d'une tierce personne payées indûment aux bénéficiaires visés à l'article 17, § 1er, alinéa 2.

Art. 40.

L'article 1410, § 2, 3°, de la loi du 10 octobre 1967 contenant le Code judiciaire, modifié par la loi du 27 juin 1969, est remplacé par la disposition suivante :

« 3° les sommes payées à titre d'allocations et de revenu garanti aux handicapés; ».

Art. 41.

L'article 21, § 1er, 1°, e, de la loi du 13 juin 1966 relative à la pension de retraite et de survie des ouvriers, des employés, des marins naviguant sous pavillon belge, des ouvriers mineurs et des assurés libres, inséré par la loi du 27 juillet 1971, modifié par les lois du 28 mars 1973 et du 6 juillet 1973, est complété par la disposition suivante :

« Le Roi peut modifier cette énumération ».

Art. 42.

Le Roi peut modifier les dispositions légales existantes afin de les mettre en concordance avec les dispositions de la présente loi ou avec les dispositions prises en exécution de la présente loi.

CHAPITRE XIII.

Dispositions transitoires et finales.

Art. 43.

§ 1er. — Le Roi fixe les modalités et les conditions selon lesquelles les dispositions de la présente loi seront appliquées d'office :

1° op de minder-validen die op de datum waarop deze wet uitwerking heeft een tegemoetkoming van minder-valide genieten;

2° op de minder-validen over wier recht op een tegemoetkoming, ontstaan vóór de datum waarop deze wet uitwerking heeft, nog geen uitspraak werd gedaan door een administratieve beslissing.

§ 2. — De minder-validen die een tegemoetkoming genieten behouden, onverminderd de toepassing van de bepalingen van artikel 44, hun rechten op het bedrag van deze prestatie zo deze voor hen voordeliger is.

De in het eerste lid bedoelde minder-validen of de minder-validen die een tegemoetkoming voor hulp van derde genieten, behouden hun rechten op de tegemoetkoming voor hulp van derde.

De Koning kan de gevallen bepalen waarin een vermindering van de gewone of bijzondere tegemoetkoming welke als basis dient voor het berekenen van de aanvullende tegemoetkoming, een vermindering of een schorsing van een aanvullende tegemoetkoming of van de tegemoetkoming voor hulp van derde niet in aanmerking wordt genomen voor de toepassing van deze paragraaf.

Art. 44.

De wet van 27 juni 1969 betreffende het toekennen van tegemoetkomingen aan minder-validen, gewijzigd bij de wetten van 27 juli 1971 en 6 juli 1973, wordt opgeheven doch blijft van toepassing op de in artikel 43, § 2, bedoelde minder-validen.

Art. 45.

Deze wet treedt in werking de dag waarop ze in het *Belgisch Staatsblad* is bekendgemaakt en heeft uitwerking op 1 januari 1975.

14 november 1974.

F. VAN ACKER,
Cl. DEJARDIN,
H. BROUHON,
M. DEMETS,
G. BOEYKENS,
L. NAMECHE.

1° aux handicapés qui, à la date à laquelle la présente loi produit ses effets, bénéficient d'une allocation de handicapé;

2° aux handicapés dont le droit à une allocation, né avant la date à laquelle la présente loi produit ses effets, n'aura pas encore été consacré par une décision administrative.

§ 2. — Les handicapés qui bénéficient d'une allocation conservent, sans préjudice de l'application des dispositions de l'article 44, leurs droits au montant de cette prestation, si celle-ci leur est plus favorable.

Les handicapés visés au premier alinéa ou les handicapés bénéficiaires d'une allocation pour l'aide d'une tierce personne conservent leurs droits à l'allocation pour l'aide d'une tierce personne.

Le Roi peut déterminer les cas dans lesquels une réduction de l'allocation ordinaire ou spéciale servant de base au calcul de l'allocation complémentaire, une réduction ou une suspension de l'allocation complémentaire ou de l'allocation pour l'aide d'une tierce personne ne sont pas prises en considération pour l'application du présent paragraphe.

Art. 44.

La loi du 27 juin 1969 relative à l'octroi d'allocations aux handicapés, modifiée par la loi du 27 juillet 1971 et par la loi du 6 juillet 1973, est abrogée, mais reste applicable aux handicapés visés à l'article 43, § 2.

Art. 45.

La présente loi entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge* et produit ses effets au 1er janvier 1975.

14 novembre 1974.